

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 72/2010 ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví postupy pro provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 73/2010 ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe ⁽¹⁾ 6
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 74/2010 ze dne 26. ledna 2010 o změně nařízení (ES) č. 2336/2003, (ES) č. 341/2007, (ES) č. 1580/2007 a (ES) č. 376/2008, pokud jde o podmínky a formu předávání informací určených Komisí 28
- Nařízení Komise (EU) č. 75/2010 ze dne 26. ledna 2010 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 31
- Nařízení Komise (EU) č. 76/2010 ze dne 26. ledna 2010, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/10 33

IV Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu

2010/48/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 26. listopadu 2009 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím** 35

2010/49/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu Vízového operačního systému (VIS) (oznámeno pod číslem K(2009) 8542)**..... 62

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 72/2010

ze dne 26. ledna 2010,

kterým se stanoví postupy pro provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002 ⁽¹⁾, a zejména na článek 15 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem sledování uplatňování nařízení (ES) č. 300/2008 členskými státy by Komise měla provádět inspekce. Pořádání inspekcí pod dozorem Komise je nutné pro ověření účinnosti národních programů řízení kvality.
- (2) Komise a členské státy by měly spolupracovat při přípravě a provádění inspekcí Komisí.
- (3) Komise by měla mít možnost zapojit kvalifikované národní kontrolory poskytnuté členskými státy do svých inspekčních týmů.
- (4) Inspekce prováděné Komisí a podávání zpráv o nich by měly být prováděny stanoveným postupem, včetně standardní metodiky.
- (5) Členské státy by měly zajistit rychlou nápravu nedostatků zjištěných při inspekcích prováděných Komisí.
- (6) Komise by měla být schopna provádět následné kontrolní inspekce pro ověření nápravy nedostatků.

(7) Měl by existovat proces pro řešení nedostatků považovaných za tak závažné, že mají významný dopad na celkovou úroveň ochrany letectví před protiprávními činy ve Společenství.

(8) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného na základě čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 300/2008,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví postupy pro provádění inspekcí Komisí pro sledování uplatňování nařízení (ES) č. 300/2008 členskými státy. Inspekce prováděné Komisí zahrnují příslušné orgány členských států a vybraná letiště, provozovatele a subjekty uplatňující normy ochrany letectví před protiprávními činy. Inspekce se provádějí transparentním, účinným, harmonizovaným a důsledným způsobem.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „příslušným orgánem“ se rozumí vnitrostátní orgán určený členským státem podle článku 9 nařízení (ES) č. 300/2008;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72.

- 2) „inspekci prováděnou Komisí“ se rozumí kontrola stávajících programů řízení kvality a opatření, postupů a struktur ochrany civilního letectví před protiprávními činy prováděná inspektory Komise za účelem stanovení úrovně dodržování nařízení (ES) č. 300/2008;
- 3) „inspektorem Komise“ se rozumí osoba s odpovídající kvalifikací zaměstnaná Komisí nebo osoba zaměstnaná členským státem k tomu, aby prováděla činnosti sledování dodržování na národní úrovni jménem příslušného orgánu a vybraná pro účast na inspekcích Komise;
- 4) „výborem“ se rozumí výbor zřízený na základě čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 300/2008;
- 5) „nedostatkem“ se rozumí nedodržení požadavků stanovených nařízením (ES) č. 300/2008;
- 6) „národním kontrolorem“ se rozumí osoba zaměstnaná členským státem k tomu, aby prováděla činnosti sledování dodržování na národní úrovni jménem příslušného orgánu;
- 7) „testem“ se rozumí zkouška opatření ochrany letectví před protiprávními činy, při níž je předstírán úmysl spáchat protiprávní čin, aby byla ověřena účinnost provádění stávajících bezpečnostních opatření;
- 8) „náhradním opatřením“ se rozumí dočasné opatření nebo řada opatření, jejichž cílem je do maximální proveditelné míry omezit dopad nedostatku zjištěného při provádění inspekce před tím, než je možné provést úplnou nápravu.

KAPITOLA II

OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 3

Spolupráce členských států

1. Aniž by byly dotčeny odpovědnosti Komise, členské státy spolupracují s Komisí při plnění jejích inspekčních úkolů. Tato spolupráce probíhá v etapách příprav, sledování a podávání zpráv.
2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby oznámení o inspekci bylo zachováno v tajnosti, aby byl zabezpečen nerušený průběh inspekce.

Článek 4

Výkon pravomocí Komise

1. Každý členský stát zajistí, aby inspektoři Komise mohli vykonávat svoji pravomoc provádět inspekci činností přísluš-

ného orgánu v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy podle nařízení (ES) č. 300/2008, jakož i všech letišť, provozovatelů a subjektů podléhajících uvedenému nařízení.

2. Každý členský stát zajistí, aby na základě požadavku měli inspektoři Komise přístup k veškeré příslušné dokumentaci nezbytné pro hodnocení dodržování společných norem.

3. Pokud inspektoři Komise narazí na potíže při výkonu svých povinností, poskytnou dotyčné členské státy Komisi veškerou pomoc v rámci svých zákonných pravomocí tak, aby mohla beze zbytku splnit svůj úkol.

Článek 5

Kvalifikační kritéria inspektorů Komise

Aby inspektoři Komise byli oprávněni účastnit se provádění inspekci Komise, musí mít příslušné teoretické a praktické zkušenosti a musí úspěšně absolvovat školení.

Toto školení:

- a) provádějí útvary Komise;
- b) je vstupní a opakované;
- c) zajišťuje standardní plnění přiměřené účelům stanovení, zda jsou bezpečnostní opatření prováděna v souladu s nařízením (ES) č. 300/2008.

Vstupní školení zahrnuje zkoušku.

Článek 6

Účast národních kontrolorů na inspekcích prováděných Komisí

1. Členské státy poskytnou Komisi národní kontrolory způsobilé účastnit se inspekci prováděných Komisí, jakož i souvisejících etap příprav a podávání zpráv.
2. Členské státy poskytnou Komisi údaje nejméně o jednom a nejvíce o pěti národních kontrolorech, kteří mohou být vyzváni k účasti na inspekcích prováděných Komisí.

3. Seznam všech národních kontrolorů jmenovaných členskými státy a splňujících kritéria stanovená v článku 5 je každoročně předán výboru.

4. Národní kontrolor se neúčastní inspekci prováděných Komisí v členském státě, kde je zaměstnán.

5. Požadavky na účast národních kontrolorů na inspekcích prováděných Komisí jsou předány příslušnému orgánu s dostatečným předstihem, obvykle nejméně dva měsíce před termínem konání inspekce.

6. Výdaje vzniklé účastí národních kontrolorů na inspekci prováděné Komisí hradí Komise v souladu s pravidly Společenství.

KAPITOLA III

POSTUPY PROVÁDĚNÍ INSPEKCI KOMISÍ

Článek 7

Oznámení inspekci

1. Komise oznámí inspekci nejméně dva měsíce před provedením příslušnému orgánu, na jehož území má být provedena.

2. Dotazník předcházející inspekci, který vyplní příslušný orgán, je podle potřeby doručen současně s oznámením inspekce a spolu s požadavkem na veškerou příslušnou dokumentaci. Vyplněný dotazník a veškerá požadovaná dokumentace je předložena Komisi nejméně dva týdny před plánovaným začátkem inspekce.

3. Pokud má Komise informace naznačující existenci nedostatků na letišti, které by mohly mít významný dopad na celkovou úroveň ochrany letectví před protiprávními činy ve Společenství, je konzultován příslušný orgán dotyčného členského státu a délka lhůty oznámení před konáním inspekce pak může být zkrácena na dva týdny. V takovém případě se nepoužijí odstavce 1 a 2 tohoto článku.

Článek 8

Příprava inspekci

1. Inspektoři Komise připraví inspekce tak, aby byly účinné, přesné a důsledné.

2. Příslušný orgán obdrží jména inspektorů Komise, kteří jsou pověřeni k provedení inspekce, případně další údaje.

3. Pro každou inspekci určí příslušný orgán koordinátora, který provede praktická opatření související s činnostmi plánované inspekce. Členské státy poskytnou jméno a kontaktní údaje koordinátora Komisi do tří týdnů od přijetí oznámení o inspekci.

Článek 9

Provádění inspekci

1. Inspektoři Komise provádějí inspekce výkonným a účinným způsobem s řádným ohledem na svoji vlastní bezpečnost a ochranu, jakož i bezpečnost a ochranu dalších osob. Inspektoři Komise, jejichž chování v průběhu inspekce nesplní tyto normy, mohou být vyloučeni z dalších inspekci.

2. Sledování dodržování požadavků ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovených v nařízení (ES) č. 300/2008 se uskutečňuje podle standardní metodiky.

Provádění inspekci je založeno na systematickém shromažďování informací pomocí jedné nebo více z následujících technik:

a) pozorování;

b) ověřování;

c) rozhovory;

d) kontrola dokumentů a

e) testy.

3. Při provádění inspekčních činností doprovází inspektory Komise zástupce příslušného orgánu. Chování doprovodu není na újmu výkonnosti nebo účinnosti inspekčních činností.

4. Inspektoři Komise se prokazují průkazem totožnosti opravňujícím k provedení inspekci jménem Komise a letištním průkazem umožňujícím vstup do všech oblastí potřebných pro inspekci. Formát letištního průkazu není na újmu výkonnosti nebo účinnosti inspekčních činností.

5. Testy jsou prováděny pouze po předchozím oznámení a za úzké koordinace s příslušným orgánem.

6. Členské státy zajistí, aby inspektoři Komise byli oprávněni mít u sebe položky určené pro účely testování, včetně těch, které jsou nebo vypadají jako zakázané předměty, do všech oblastí, do kterých je nutné vstupovat v průběhu inspekce, a při přesunu na inspekci nebo z ní v souladu se všemi schválenými protokoly.

7. Jakmile to je proveditelné, příslušný orgán je informován o všech závažných nedostatcích zjištěných v průběhu inspekce prováděné Komisí. Kromě ustanovení článku 10 a aniž by byla tato ustanovení dotčena, inspektoři Komise poskytují vždy, když to je proveditelné, neformální ústní shrnutí svých zjištění na místě při ukončení inspekce.

Článek 10

Zpráva o inspekci

1. Do šesti týdnů od ukončení inspekce předá Komise příslušnému orgánu zprávu o inspekci.

Příslušný orgán bezodkladně sdělí příslušná zjištění letišti, provozovatelům nebo subjektům, u kterých byla provedena inspekce.

2. Zpráva uvádí zjištění inspektorů, včetně veškerých zjištěných nedostatků. Zpráva může obsahovat doporučení pro nápravné opatření.

3. Při hodnocení provádění nařízení (ES) č. 300/2008 se použije tato klasifikace:

- a) plně vyhovující;
- b) vyhovující, ale vyžaduje zlepšení;
- c) nevyhovující;
- d) nevyhovující se závažnými nedostatky;
- e) není použitelné;
- f) není potvrzeno.

Článek 11

Odpověď příslušného orgánu

1. Do tří měsíců ode dne odeslání zprávy o inspekci předá příslušný orgán Komisi písemnou odpověď na tuto zprávu, která:

- a) se zaměří na zjištění a doporučení;
- b) obsahuje plán opatření s uvedením opatření a časových lhůt k nápravě všech zjištěných nedostatků.

2. V případě následné kontrolní inspekce je odpověď příslušného orgánu předána do šesti týdnů ode dne odeslání zprávy o inspekci.

3. Odpověď se nevyžaduje, pokud zpráva o inspekci neuvádí žádné nedostatky.

Článek 12

Náprava nedostatků

1. Náprava nedostatků zjištěných při inspekci je provedena bezodkladně. Pokud náprava nelze zajistit bezodkladně, jsou provedena náhradní opatření.

2. Příslušný orgán písemně potvrdí Komisi nápravu nedostatků. Toto potvrzení vychází z činností sledování dodržování vykonávaných příslušným orgánem.

3. Příslušný orgán je informován, jestliže se má za to, že zpráva o inspekci nevyžaduje žádné další opatření.

Článek 13

Následné kontrolní inspekce

1. Po přijetí odpovědi příslušného orgánu a všech dalších potřebných upřesnění může Komise provést následnou kontrolní inspekci.

2. Příslušnému orgánu je oznámena následná kontrolní inspekce, která má být provedena na jeho území, nejméně dva týdny před jejím konáním.

3. Hlavním zaměřením následných inspekcí jsou oblasti, ve kterých byly zjištěny nedostatky při počáteční inspekci provedené Komisí.

KAPITOLA IV

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Informace pro výbor

Výbor je pravidelně informován o provádění inspekčního programu Komise a výsledcích jeho hodnocení.

Článek 15**Oznámení závažných nedostatků příslušným orgánům**

1. Příslušný orgán je bezodkladně informován, jestliže inspekce na letišti na jeho území objeví závažný nedostatek, u kterého se má za to, že má významný dopad na celkovou úroveň ochrany letectví před protiprávními činy ve Společenství. Tyto informace jsou také bezodkladně předány příslušným orgánům všech dalších členských států.

2. Příslušné orgány jsou také bezodkladně informovány, jestliže má Komise důvěryhodné informace o nápravném opatření, včetně náhradních opatření, které potvrzují, že nedostatky oznámené podle tohoto článku již nemají významný dopad na

celkovou úroveň ochrany letectví před protiprávními činy ve Společenství.

Článek 16**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost 20. dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne uvedeného v prováděcích pravidlech přijatých postupy uvedenými v čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 300/2008, avšak nejpozději dne 29. dubna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 73/2010**ze dne 26. ledna 2010,****kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE

zejména požadavky na přesnost a integritu, se v rámci EATM ne vždy dodržují.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě letového provozu (nařízení o interoperabilitě) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení,

(6) V řetězci leteckých dat se ještě stále vyskytuje značné množství papírových ručních činností, které poskytují značné příležitosti pro vnášení chyb a zhoršení jakosti dat. Měla by se proto přijmout opatření pro zlepšení této situace.

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámčové nařízení) ⁽²⁾, a zejména na čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení,

(7) V souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 549/2004 byla organizace Eurocontrol pověřena zpracováním požadavků, které by doplnily a podpořily přílohu 15 Chicagské úmluvy, s cílem dosáhnout dostatečné jakosti leteckých informací. Toto nařízení vychází z výsledné zprávy o mandátu ze dne 16. října 2007.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Letecká data a letecké informace odpovídající jakosti jsou nezbytné k zajištění bezpečnosti a podpory nových provozních koncepcí v rámci Evropské sítě uspořádání letového provozu (dále jen „EATMN“).

(8) V souladu s požadavky nařízení (ES) č. 552/2004 by se letecké informace měly postupně poskytovat v elektronické formě na základě společně dohodnutého a normalizovaného souboru dat. Tyto požadavky by se nakonec měly vztahovat na všechna letecká data a letecké informace v rámci tohoto nařízení.

(2) Mezinárodní organizace pro civilní letectví (dále jen „ICAO“) stanovila požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací, pokud jde o přesnost, rozlišování a integritu, které by měly být v rámci EATMN splněny a dodrženy při zpracovávání leteckých dat a leteckých informací.

(9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na vojenské činnosti a výcvik uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 549/2004.

(3) Uvedené požadavky ICAO se považují za dostatečný základ pro současné požadavky na jakost dat, existují však známé nedostatky, které by se měly řešit, zejména za účelem podpory budoucích aplikací.

(10) Vojenské organizace poskytující letecké informace, které se používají v provozu všeobecné letecké dopravy, jsou důležitou součástí zpracování leteckých dat a členské státy by měly zajistit, aby jakost těchto dat byla dostatečná pro splnění jejich zamýšleného použití.

(4) Příloha 15 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (dále jen „Chicagská úmluva“) by měla poskytovat hlavní základ pro požadavky na jakost dat. Odkazy na ustanovení přílohy 15 Chicagské úmluvy by neměly automaticky znamenat odkaz na přílohu 4 Chicagské úmluvy nebo na jiné přílohy Chicagské úmluvy.

(11) Pro podporu dosažení jakosti dat se včasné poskytnutí a zveřejnění nových nebo pozměněných leteckých dat a leteckých informací v souladu s požadavky na změny a cykly aktualizace organizace ICAO a členských států považuje za důležité.

(5) Posouzení současné situace ukázalo, že požadavky na jakost týkající se leteckých dat a leteckých informací,

(12) Členské státy by měly provádět účinné řízení a kontrolu pořizování leteckých dat a leteckých informací s cílem zajistit, že data budou poskytována v dostatečné jakosti, aby bylo splněno jejich zamýšlené použití.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1.

- (13) Složky a postupy používané původci dat musí být interoperabilní se systémy, složkami a postupy, které používají poskytovatelé leteckých informačních služeb, aby bylo umožněno bezpečné, bezproblémové a efektivní fungování EATMN.
- (14) Za účelem udržení nebo zvýšení existujících úrovní bezpečnosti letového provozu by se členské státy měly požádat o zajištění, že zúčastněné strany budou provádět posuzování bezpečnosti včetně postupů identifikace nebezpečí a hodnocení a zmírnění rizika. Harmonizované provádění těchto postupů u systémů, na které se vztahuje toto nařízení, si vyžaduje, aby specifické požadavky na bezpečnost byly stanoveny pro všechny požadavky na interoperabilitu a výkonnost.
- (15) V souladu s čl. 3 odst. 3 písm. d) nařízení (ES) č. 552/2004 by prováděcí pravidla pro interoperabilitu měla popisovat jednotlivé postupy při posuzování shody, které se mají použít pro posuzování shody nebo vhodnosti k používání složek, jakož i pro ověření systémů.
- (16) Ustanovení tohoto nařízení se dotýká širokého okruhu stran. Měly by se proto vzít v úvahu jednotlivé schopnosti a úrovně zapojení stran v datovém řetězci, aby se zajistilo, že ustanovení se použijí postupně s cílem dosáhnout požadované jakosti dat.
- (17) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro jednotné nebe,

- a) integrovaný soubor leteckých informací vymezený v čl. 3 bodě 7 a zpřístupněný členskými státy, kromě leteckých informačních oběžníků;
- b) elektronická data překážek nebo jejich prvky, pokud je členské státy zpřístupnily;
- c) elektronická data terénu nebo jejich prvky, pokud je členské státy zpřístupnily;
- d) data letištních map, pokud je členské státy zpřístupnily.

2. Toto nařízení se vztahuje na tyto strany:

- a) poskytovatelé letových navigačních služeb;
- b) provozovatelé letišť a heliportů, pro které byly ve vnitrostátních leteckých informačních příručkách zveřejněny postupy mezinárodních pravidel pro let podle přístrojů (dále jen „IFR“ – *instrumental flight rules*) nebo zvláštní pravidla pro let za dobré viditelnosti (dále jen „VFR“ – *visual flight rules*);
- c) veřejné nebo soukromé subjekty, které pro účely tohoto nařízení poskytují:
- i) služby pro pořizování a poskytování topografických dat,
 - ii) služby navrhování postupů,
 - iii) elektronická data terénu,
 - iv) elektronická data překážek.

3. Toto nařízení se použije do okamžiku, kdy poskytovatel letecké informační služby zpřístupní letecká data a/nebo letecké informace dalšímu zamýšlenému uživateli.

V případě distribuce fyzickými prostředky se toto nařízení použije do okamžiku, kdy jsou letecká data a/nebo letecké informace zpřístupněny organizaci odpovědné za poskytování služeb fyzické distribuce;

V případě automatické distribuce s použitím přímého elektronického spojení mezi poskytovatelem letecké informační služby a subjektem, který dostává letecká data a/nebo letecké informace se toto nařízení použije:

- a) do okamžiku, kdy další zamýšlený uživatel využije přístupu k leteckým datům a/nebo leteckým informacím a pořídí si výpis z těchto dat patřících poskytovateli letecké informační služby, nebo
- b) do okamžiku, kdy poskytovatel letecké informační služby předá letecká data a/nebo letecké informace do systému dalšího zamýšleného uživatele.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací, pokud jde o přesnost, rozlišování a integritu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na systémy Evropské sítě uspořádání letového provozu (dále jen „EATMN“), jejich složky a související postupy týkající se pořizování, vytváření, uchovávání, zpracovávání, přenosu a distribuce leteckých dat a leteckých informací a zacházení s nimi.

Použije se na tato letecká data a letecké informace:

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 nařízení (ES) č. 549/2004. Použijí se rovněž tyto definice:

- 1) „leteckými daty“ se rozumí vyjádření leteckých skutečností, koncepcí nebo pokynů formalizovaným způsobem vhodným pro komunikaci, interpretaci nebo zpracování;
- 2) „leteckými informacemi“ se rozumí informace vyplývající ze shromažďování, analýzy a formátování leteckých dat;
- 3) „jakostí dat“ se rozumí stupeň nebo úroveň důvěry, že poskytnutá data splňují požadavky uživatele dat, pokud jde o přesnost, rozlišování a integritu;
- 4) „přesností“ se rozumí stupeň shody mezi odhadnutou nebo naměřenou hodnotou a skutečnou hodnotou;
- 5) „rozlišováním“ se rozumí počet jednotek nebo číslic, podle kterých se vyjadřuje a používá naměřená nebo vypočítaná hodnota;
- 6) „integritou“ se rozumí stupeň zajištění, že datová položka a její hodnota se neztratila ani nezměnila od vzniku nebo schválené změny dat;
- 7) „integrovaným“ souborem leteckých informací (dále jen „IAIP“ – *integrated aeronautical information package*) se rozumí soubor, který obsahuje tyto prvky:
 - a) letecké informační příručky (dále jen „AIP“ – *aeronautical information publication*), včetně služeb změn a oprav,
 - b) doplňky AIP,
 - c) NOTAM definované v bodě 17 a předletové informační bulletiny,
 - d) letecké informační oběžníky a
 - e) kontrolní seznamy a seznamy platných NOTAM;
- 8) „daty překážek“ se rozumí data týkající se všech pevných (ať už dočasných nebo trvalých) a pohyblivých objektů nebo jejich částí, které jsou umístěny na ploše určené pro pozemní pohyb letadel, nebo těch, které se nacházejí nad vymezeným terénem a jsou určeny k ochraně letadla za letu;
- 9) „daty terénu“ se rozumí data o povrchu země, který má přirozeně se vyskytující prvky jako hory, kopce, horská pásma, údolí, vodní plochy, věčný led a sníh, neobsahující překážky;
- 10) „daty letištních map“ se rozumí informace, které představují normalizované prvky letiště pro vymezenou oblast, včetně zeměpisných prostorových dat a metadat;
- 11) „topografickými daty“ se rozumí zeměpisná prostorová data stanovená měřeními nebo průzkumem;
- 12) „návrhem postupu“ se rozumí spojení leteckých dat se specifickými letovými pokyny za účelem stanovení postupů přístrojového přiletu a/nebo odletu, kterými se zajišťují odpovídající normy letové bezpečnosti;
- 13) „poskytovatelem letecké informační služby“ se rozumí organizace odpovědná za poskytování letecké informační služby, která má osvědčení v souladu s nařízením Komise (ES) č. 2096/2005 ⁽¹⁾;
- 14) „dalším zamýšleným uživatelem“ se rozumí subjekt, který dostává letecké informace od poskytovatele letecké informační služby;
- 15) „přímým elektronickým spojením“ se rozumí digitální spojení mezi počítačovými systémy, které umožňuje přenos dat mezi nimi bez ručního zásahu;
- 16) „datovou položkou“ se rozumí jednotlivý atribut úplného souboru dat, kterému je přidělena hodnota vymezující jeho současný stav;
- 17) „NOTAM“ se rozumí oznámení rozesílané telekomunikačními prostředky, které obsahuje informace týkající se vytvoření, stavu nebo změny v jakémkoli leteckém zařízení, službách, postupu nebo nebezpečí, o nichž včasná informovanost je pro pracovníky zabývající se letovým provozem důležitá;
- 18) „digitálním NOTAM“ se rozumí soubor dat obsahující informace zahrnuté v NOTAM ve strukturovaném formátu, který lze plně interpretovat automatizovaným počítačovým systémem bez lidské interpretace;
- 19) „původcem dat“ se rozumí subjekt odpovědný za pořízení dat;
- 20) „pořízením dat“ se rozumí vytvoření nové datové položky s její přiřazenou hodnotou, úprava hodnoty existující datové položky nebo výskrtnutí existující datové položky;
- 21) „dobou platnosti“ se rozumí doba od data a času, kdy jsou zveřejněny letecké informace, do data a času, kdy informace pozbývají účinnosti;
- 22) „validací dat“ se rozumí postup zajištění, že data splňují požadavky na specifikovanou aplikaci nebo zamýšlené použití;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 21.12.2005, s. 13.

23) „ověřením dat“ se rozumí hodnocení výstupu ze zpracování leteckých dat s cílem zajistit správnost a soulad, pokud jde o vstupy a příslušné datové normy, pravidla a obecné zásady používané v tomto zpracování;

24) „kritickými daty“ se rozumí data s úrovní integrity definovanou v kapitole 3 oddíle 3.2 bodu 3.2.8 písm. a) přílohy 15 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (dále jen „Chicagská úmluva“);

25) „důležitými daty“ se rozumí data s úrovní integrity definovanou v kapitole 3 oddíle 3.2 bodu 3.2.8 písm. b) přílohy 15 Chicagské úmluvy.

KAPITOLA II

POŽADAVKY NA INTEROPERABILITU A VÝKONNOST

Článek 4

Soubor dat

Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 poskytují letecká data a letecké informace v souladu se specifikacemi souborů dat uvedenými v příloze I.

Článek 5

Výměna dat

1. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby se letecká data a letecké informace uvedené v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci předávaly mezi nimi přímým elektronickým spojením.

2. Poskytovatelé letových navigačních služeb zajistí, aby se letecká data a letecké informace uvedené v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci předávaly mezi nimi v souladu s požadavky na formát výměny dat stanovenými v příloze II.

3. Členské státy mohou digitální NOTAM vyloučit z formátu výměny dat uvedeného v odstavci 2.

4. Poskytovatelé letecké informační služby zajistí, aby všechna letecká data a letecké informace v rámci AIP, změn AIP a doplňků AIP poskytované členským státem byly zpřístupněny pro dalšího zamýšleného uživatele alespoň:

a) v souladu s požadavky na zveřejnění stanovené v normách ICAO uvedených v bodě 4 a 8 přílohy III;

b) způsobem, který umožní, aby obsah a formát dokumentů byl přímo čitelný na obrazovce počítače, a

c) v souladu s požadavky na formát výměny dat stanovenými v příloze II.

Článek 6

Jakost dat

1. Členské státy zajistí, že poskytovatelé letových navigačních služeb dodrží požadavky na jakost dat stanovené v části A přílohy IV.

2. Při poskytování leteckých dat a/nebo leteckých informací strany uvedené v čl. 2 odst. 2 dodrží požadavky na důkazy stanovené v části B přílohy IV.

3. Při vzájemné výměně leteckých dat a/nebo leteckých informací strany uvedené v čl. 2 odst. 2 uzavřou oficiální ujednání v souladu s požadavky stanovenými v části C přílohy IV.

4. Jednají-li strany uvedené v čl. 2 odst. 2 jako původci dat, dodrží požadavky na pořizování dat stanovené v části D přílohy IV.

5. Poskytovatelé letecké informační služby zajistí, aby letecká data a letecké informace poskytované původci dat neuvedenými v čl. 2 odst. 2 byly zpřístupněny dalšímu zamýšlenému uživateli v dostatečné jakosti s cílem splnit zamýšlené použití.

6. Jednají-li strany uvedené v čl. 2 odst. 2 jako subjekt odpovědný za oficiální žádost o pořízení dat, zajistí, aby

a) data byla vytvořena, upravena nebo vymazána v souladu s jejich pokyny;

b) aniž je dotčena část C přílohy IV, pokyny k pořizování dat obsahovala přinejmenším:

i) jednoznačný popis dat, která je třeba vytvořit, upravit nebo vymazat,

ii) potvrzení subjektu, jemuž mají být data poskytnuta,

iii) datum a čas, dokdy mají být data poskytnuta,

iv) formát zprávy o pořízení dat, který má použít původce dat.

7. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 dodrží požadavky na zpracování dat stanovené v části E přílohy IV.

8. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, že mechanismy oznamování chyb, zpětné vazby a oprav budou zavedeny a budou fungovat v souladu s požadavky stanovenými v části F přílohy IV.

Článek 7

Soulad, včasnost a výkonnost pracovníků

1. Jsou-li letecká data nebo letecké informace duplicitně uvedeny v AIP více než jednoho členského státu, poskytovatel letecké informační služby odpovědný za tyto AIP vytvoří mechanismy k zajištění souladu mezi duplicitními informacemi.

2. Poskytovatelé letecké informační služby zajistí, že položky leteckých dat a leteckých informací publikované v AIP jejich členského státu budou opatřeny poznámkami, aby byly označeny ty, které nespĺňují požadavky tohoto nařízení na jakost dat.

3. Poskytovatelé letecké informační služby zajistí, aby poslední cykly aktualizací vztahujících se na změny AIP a doplňky AIP byly veřejně přístupné.

4. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby jejich pracovníci odpovědní za úkoly v poskytování leteckých dat nebo leteckých informací byli informováni o:

- a) požadavcích na změny AIP, doplňky AIP a NOTAM stanovené v normách ICAO uvedených v bodě 5, 6 a 7 přílohy III;
- b) cyklech aktualizací, které se vztahují na vydávání změn a doplňků AIP uvedených v písmenu a) tohoto odstavce pro oblasti, pro které poskytují letecká data nebo letecké informace, a aby je uplatňovali.

5. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 2096/2005, strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby jejich pracovníci odpovědní za úkoly v poskytování leteckých dat nebo leteckých informací byli příslušně vyškoleni, způsobilí a oprávněni k práci, kterou mají vykonávat.

Článek 8

Požadavky na nástroje a software

Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby všechny nástroje a veškerý software používaný na podporu pořizování, vytváření, uchování, zpracování a přenos leteckých dat a/nebo leteckých informací a zacházení s nimi splňovaly požadavky stanovené v příloze V.

Článek 9

Ochrana dat

1. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby letecká data a letecké informace byly chráněny v souladu s požadavky stanovenými v příloze VI.

2. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby byla zachována sledovatelnost každé datové položky během doby její platnosti a nejméně po dobu 5 let po skončení této doby nebo 5 let po skončení doby platnosti každé datové položky z ní vypočítané nebo odvozené podle toho, která doba skončí později.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA ŘÍZENÍ JAKOSTI, BEZPEČNOST A OCHRANU

Článek 10

Požadavky na řízení

1. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 2096/2005, strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zavedou a budou udržovat systém řízení jakosti pokrývající činnosti poskytování leteckých dat a leteckých informací v souladu s požadavky stanovenými v části A přílohy VII.

2. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, aby systém řízení jakosti uvedený v odstavci 1 tohoto článku stanovil postupy pro splnění cílů řízení bezpečnosti stanovených v části B přílohy VII a cílů řízení ochrany stanovených v části C přílohy VII.

3. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 zajistí, že před jakýmkoli změnami existujících systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci nebo zavedením nových systémů provedou příslušné strany posouzení bezpečnosti, včetně určení nebezpečí a hodnocení a zmírnění rizika.

4. Při uvedeném posuzování bezpečnosti se požadavky uvedené v čl. 7 odst. 3 přílohy I, v příloze II a v bodě 1 a 2 části A přílohy IV považují za požadavky na bezpečnost a přinejmenším se vezmou v úvahu.

KAPITOLA IV

POŽADAVKY NA POSOUZENÍ SHODY A DALŠÍ POŽADAVKY

Článek 11

Shoda nebo vhodnost k použití složek

Před vydáním prohlášení ES o shodě nebo vhodnosti k používání uvedeného v článku 5 nařízení (ES) č. 552/2004 výrobci složek systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci tohoto nařízení nebo jejich zplnomocnění zástupci usazení v Unii posoudí shodu nebo vhodnost k používání těchto složek v souladu s požadavky stanovenými v příloze VIII.

Článek 12

Ověřování systémů

1. Poskytovatele letových navigačních služeb, kteří mohou prokázat nebo kteří prokázali, že splňují podmínky stanovené v příloze IX, uskuteční ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci v souladu s požadavky stanovenými v části A přílohy X.

2. Poskytovatele letových navigačních služeb, kteří nemohou prokázat, že splňují podmínky stanovené v příloze IX, uzavřou poddodavatelskou smlouvu s oznámeným subjektem o ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci. Toto ověření se uskuteční v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy X.

Článek 13

Další požadavky

Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b) a c):

- a) zajistí bezpečnostní prověrku svých pracovníků odpovědných za úkoly v pořizování, vytváření, uchování, zpracování, přenosu a distribuci leteckých dat a leteckých informací a v zacházení s nimi;
- b) zajistí, aby jejich pracovníci odpovědní za úkoly v poskytování leteckých dat nebo leteckých informací byly náležitě informovány o požadavcích stanovených v tomto nařízení;
- c) zpracují a budou udržovat provozní příručky obsahující potřebné pokyny a informace, aby svým pracovníkům odpovědným za úkoly v poskytování leteckých dat a leteckých informací umožnili uplatňovat toto nařízení;

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2010.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

d) zajistí, že příručky uvedené v písmenu c) budou přístupné a udržované v aktualizovaném stavu a že jejich aktualizace a distribuce bude podléhat příslušnému řízení jakosti a řízení konfigurací dokumentace;

e) zajistí, aby se v pracovních metodách a provozních postupech dodržovalo toto nařízení.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Přechodná ustanovení

1. Členské státy, které před vstupem tohoto nařízení v platnost oznámily organizaci ICAO významný rozdíl v souladu s článkem 38 Chicagské úmluvy, mohou zachovat svá vnitrostátní ustanovení týkající se záležitostí uvedených v příloze XI tohoto nařízení do dne 30. června 2014.

2. Letecká data a letecké informace, které byly zveřejněny před 1. červencem 2013 a které poté nebyly změněny, se uvedou do souladu s tímto nařízením do dne 30. června 2017.

Článek 15

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2013.

2. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce se článek 4, čl. 5 odst. 1, čl. 5 odst. 2, čl. 5 odst. 3 a čl. 5 odst. 4 písm. c) použijí ode dne 1. července 2014.

PŘÍLOHA I

SPECIFIKACE SOUBORŮ DAT UVEDENÉ V ČLÁNKU 4

ČÁST A

IAIP, letištní mapy a elektronická data překážek

1. Letecká data a letecké informace uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a d) se poskytují v souladu se společnými specifikacemi souborů dat, které:

a) jsou dokumentovány buď:

- používáním jednotného jazyka pro modelování (dále jen „UML“ – *unified modelling language*) specifikovaného v dokumentu uvedeném v bodě 13 přílohy III ve formě diagramů tříd a souvisejících definicí tříd, atributů, přidružení a seznamů hodnot, nebo
- používáním katalogu prvků specifikovaných v souladu s normou ISO uvedenou v bodě 25 přílohy III;

b) jako jednotlivé datové prvky definují každý letecký prvek, pro který je nutné zveřejnit informace v souladu s normami ICAO uvedenými v bodě 10 přílohy III a v dokumentu Eurocae uvedeném v bodě 24 přílohy III;

c) pro každý atribut poskytují definici jeho přípustných hodnot ve formě druhu dat, rozsahu hodnot nebo výčtového seznamu;

d) zahrnují definici přechodného modelu založeného na světovém koordinovaném čase (dále jen „UTC“ – *co-ordinated universal time*), který může vyjádřit úplný životní cyklus leteckého prvku:

- od data a času jeho vytvoření do data a času jeho trvalého odstranění,
- včetně trvalých změn, které vytvářejí novou základnu pro tento prvek;

e) zahrnují definici pravidel, které mohou omezit případné hodnoty vlastností prvku nebo přechodné kolísání těchto hodnot. Zahrnuje to nejméně:

- omezení, která zajišťují přesnost, rozlišování a integritu polohových (horizontálních a vertikálních) dat,
- omezení, která zajišťují včasnost dat;

f) používají pravidla označování prvků, atributů a přidružení, která se vyhýbají používání zkratk;

g) v popisu geometrických prvků (bod, křivka, povrch) vycházejí z normy ISO uvedené v bodě 14 přílohy III;

h) v popisu informací o metadatech vycházejí z normy ISO uvedené v bodě 15 přílohy III;

i) zahrnují položky metadat uvedené v části C přílohy I.

2. Pokud jde o normy ISO, příslušná osvědčení vydaná náležitě akreditovanou organizací se považují za dostatečné prostředky shody. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 souhlasí s tím, že dokumentaci týkající se certifikace zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému orgánu na jeho žádost.

ČÁST B

Soubor elektronických dat terénu

Elektronická data terénu uvedená v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci písm. c):

a) se poskytují digitálně v souladu s normami ICAO uvedenými v bodě 9 a 12 přílohy III;

b) zahrnují položky metadat uvedené v části C přílohy I.

ČÁST C

Metadata

Metadata pro specifikace souborů dat definované v části A a B zahrnují nejméně tyto položky:

- a) původce dat;
 - b) uskutečněné změny dat;
 - c) osoby nebo organizace, které pracovaly s daty a kdy;
 - d) podrobnosti o uskutečněné validaci a ověření dat;
 - e) datum a čas, od kdy jsou data účinná;
 - f) u zeměpisných prostorových dat:
 - použitý referenční model země,
 - použitý systém souřadnic;
 - g) u numerických dat:
 - statistická přesnost použité metody měření nebo výpočtu,
 - rozlišování,
 - úroveň důvěrnosti podle požadavků norem ICAO uvedených v bodě 1 a 12 přílohy III a jiných příslušných norem ICAO;
 - h) podrobnosti o všech použitých funkcích, pokud data byla předmětem konverze nebo transformace;
 - i) podrobnosti o všech omezeních v používání dat.
-

PŘÍLOHA II

POŽADAVKY NA FORMÁT VÝMĚNY LETECKÝCH DAT UVEDENÉ V ČLÁNKU 5

ČÁST A

IAIP, letištní mapy a elektronická data překážek

1. Letecká data a letecké informace uvedené v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci písm. a), b) a d) se formátují v souladu se společnými specifikacemi, které:
 - pro kódování dat používají rozšiřitelný značkovací jazyk (dále jen „XML“ – *extensible markup language*) definovaný v normě ISO uvedené v bodě 17 přílohy III,
 - jsou vyjádřeny ve formě schématu XML; kromě toho pro vyjádření obchodních pravidel lze použít jazyk schematron definovaný v normě ISO uvedené v bodě 19 přílohy III,
 - umožňují výměnu dat jak pro jednotlivé prvky, tak i pro soubory prvků,
 - umožňují výměnu základních informací jako výsledek trvalých změn,
 - jsou strukturovány v souladu s prvky, atributy a přidruženími definice souborů dat uvedených v části A přílohy I; pravidla mapování musejí být dokumentována,
 - přísně používají výčetní seznamy hodnot a rozsahu hodnot definovaných pro každý atribut v souboru dat,
 - v kódování geografických informací dodržují specifikace geografického značkovacího jazyka (dále jen „GML“ – *geography markup language*) definovaného v odkazu uvedeném v bodě 18 přílohy III.
2. Pokud jde o normy ISO, příslušná osvědčení vydaná náležitě akreditovanou organizací se považují za dostatečné prostředky shody. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 souhlasí s tím, že dokumentaci týkající se certifikace zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému orgánu na jeho žádost.

ČÁST B

Elektronická data terénu

1. Elektronická data terénu uvedená v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci písm. c) se poskytují ve společném formátu v souladu s normami ISO uvedenými v bodech 14 až 18 přílohy III.
2. Pokud jde o normy ISO, příslušná osvědčení vydaná náležitě akreditovanou organizací se považují za dostatečné prostředky shody. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 souhlasí s tím, že dokumentaci týkající se certifikace zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému orgánu na jeho žádost.

PŘÍLOHA III

USTANOVENÍ UVEDENÁ V ČLÁNCÍCH A PŘÍLOHÁCH

1. Hlava 3, oddíl 3.2 (Systém jakosti) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
2. Hlava 3, oddíl 3.7.1 (Horizontální referenční systém) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
3. Hlava 3, oddíl 3.7.2 (Vertikální referenční systém) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
4. Hlava 4 (Letecká informační příručka (AIP)) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
5. Hlava 4, oddíl 4.3 (Specifikace pro změny AIP) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
6. Hlava 4, oddíl 4.4 (Specifikace pro doplňky AIP) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
7. Hlava 5 (NOTAM) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
8. Hlava 6, oddíl 6.2 (Poskytování informací v papírové formě) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
9. Hlava 10, oddíl 10.2 (Pokrytí a numerické požadavky na data terénu a překážek) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
10. Dodatek 1 (Obsah letecké informační příručky (AIP)) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
11. Dodatek 7 (Požadavky na jakost leteckých dat) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
12. Dodatek 8 (Požadavky na data terénu a překážek) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba (dvanácté vydání – červenec 2004, zahrnující změnu č. 34).
13. Verze 2.1.1 specifikací jednotného jazyka pro modelování (UML) skupiny Object Management Group.
14. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19107:2003 – Geografická informace – prostorové schéma (1. vydání – 8. května 2003).
15. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19115:2003 – Geografická informace – Metadata (1. vydání – 8. května 2003 (oprava Cor 1:2006 5. července 2006)).
16. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19139:2007 – Geografická informace – Metadata – používání schématu XML (1. vydání – 17. dubna 2007).

17. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19118:2005 – Geografická informace – Kódování (1. vydání – 17. března 2006 ISO/CD 19118, 2. vydání – 9. července 2007 (ve fázi výboru)).
 18. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19136:2007 – Geografická informace – Geografický značkový jazyk (GML) (1. vydání – 23. srpna 2007).
 19. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO/IEC 19757-3:2006 – Informační technologie – Jazyky pro popis schémat dokumentů (DSDL – *Document Schema Definition Languages*) – část 3: Validace založená na pravidlech – Schematron (1. vydání – 24. května 2006).
 20. Dokument ICAO Doc 9674-AN/946 – Světový geodetický systém – Příručka 1984 (druhé vydání – 2002).
 21. Hlava 7, oddíl 7.3.2 (Algoritmus cyklické redundantní kontroly (CRC – *cyclic redundancy check*)) dokumentu ICAO Doc 9674-AN/946 – Světový geodetický systém – Příručka 1984 (WGS-84) (druhé vydání – 2002).
 22. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO/IEC 17799:2005 – Informační technologie – Metody ochrany – Kodex správné praxe pro řízení ochrany informací (2. vydání – 10. června 2005).
 23. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 28000:2007 – Specifikace pro systémy řízení ochrany pro dodavatelský řetězec (1. vydání – 21. září 2007, norma je revidována a má být nahrazena 2. vydáním do 31. ledna 2008 (ve fázi průzkumu)).
 24. Eurocae ED-99 A, Požadavky uživatelů na informace letištních map (říjen 2005).
 25. Mezinárodní organizace pro normalizaci, ISO 19110:2005 – Geografická informace – Metodologie katalogizace charakteristik (1. vydání).
-

PŘÍLOHA IV

POŽADAVKY NA JAKOST DAT UVEDENÉ V ČLÁNKU 6 A 7

ČÁST A

Požadavky na jakost dat

1. Požadavky na jakost dat pro každou datovou položku v leteckých datech a leteckých informacích uvedených v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci jsou definovány v normách ICAO uvedených v bodě 11 přílohy III a v jiných příslušných normách ICAO, aniž je dotčen bod 2 této přílohy.
2. Požadavky na jakost dat pro datovou položku v leteckých datech a leteckých informacích uvedených v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci se stanoví na základě hodnocení bezpečnosti zamýšleného používání datové položky, přičemž:
 - a) datová položka není definována v normách jakosti dat ICAO uvedených v bodě 11 přílohy III a v jiných příslušných normách ICAO, nebo
 - b) normy jakosti dat ICAO uvedené v bodě 11 přílohy III a jiné příslušné normy ICAO nesplňují požadavky na jakost dat pro datovou položku.
3. Požadavky na jakost dat pro datové položky uvedené v bodě 2 se zpracují v souladu se standardizovaným postupem popisujícím metodiku odvozování a validace těchto požadavků před jejich zveřejněním s náležitým přihlédnutím k případnému dopadu na příslušná ustanovení ICAO.
4. Má-li datová položka více než jedno zamýšlené použití, vztahují se na ni pouze nejpřísnější požadavky na jakost dat, které vycházejí z hodnocení bezpečnosti uvedeného v bodě 2.
5. Požadavky na jakost dat jsou definovány s cílem zahrnout u každé datové položky v leteckých datech a leteckých informacích uvedených v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci toto:
 - a) přesnost a rozlišování dat;
 - b) úroveň integrity dat;
 - c) schopnost určit původ dat;
 - d) úroveň zajištění, že data jsou zpřístupněna pro dalšího zamýšleného uživatele před datem/časem jejich platnosti a nejsou vymazána před datem/časem ukončení jejich platnosti.
6. Musejí být definovány všechny datové položky potřebné pro podporu souboru dat každé aplikace a/nebo platného podsouboru souboru dat.

ČÁST B

Požadavky na důkazy

Zpracují se argumenty a důkazy k prokázání, že:

- a) při pořizování dat jsou požadavky na přesnost a rozlišování splněny a jsou udržovány zveřejněním pro dalšího zamýšleného uživatele, včetně případů, kdy je rozlišování datové položky sníženo nebo změněno, nebo když se data převedou do odlišného systému souřadnic nebo jednotky měření;
- b) původ a průběh změn každé datové položky se zaznamená a zpřístupní pro audit;
- c) letecká data nebo letecké informace jsou úplně nebo jakékoli chybějící položky jsou popsány;
- d) postupy pořizování, vytváření, uchovávání, zpracovávání a přenosu všech dat a zacházení s nimi používané pro každou datovou položku jsou stanoveny a odpovídají přiřazené úrovni integrity datové položky;
- e) postupy validace a ověřování dat jsou přiměřené pro přiřazenou úroveň integrity datové položky;
- f) ruční nebo poloautomatické zpracování dat uskutečňují vyškolení a kvalifikovaní pracovníci s jasně definovanými úlohami a odpovědnostmi, které jsou zaznamenány v systému jakosti organizace;
- g) všechny nástroje a/nebo software používaný pro podporu nebo zavádění postupů se validují jako vhodné pro daný účel v souladu s přílohou V;
- h) funguje účinný postup oznamování chyb, měření a opatření k nápravě v souladu s částí F.

ČÁST C

Oficiální ujednání

Oficiální ujednání mají nejméně tento obsah:

- a) rozsah poskytovaných leteckých údajů nebo leteckých informací;
- b) požadavky na přesnost, rozlišování a integritu pro každou předávanou datovou položku;
- c) nezbytné způsoby prokázání, že poskytovaná data splňují specifikované požadavky;
- d) povaha opatření, které je třeba učinit v případě zjištění chyby nebo neúplnosti poskytovaných dat;
- e) tato minimální kritéria pro oznamování změn dat:
 - kritéria pro určení včasnosti poskytování dat na základě důležitosti změny pro funkčnost nebo bezpečnost,
 - jakékoli předcházející oznámení očekávaných změn,
 - prostředky, které je třeba přijmout pro oznamování;
- f) strana odpovědná za dokumentování změn dat;
- g) prostředky pro řešení jakýchkoli potenciálních nejednoznačností způsobených v případech, kdy se používají různé formáty pro výměnu leteckých dat nebo leteckých informací;
- h) jakákoli omezení v používání dat;
- i) požadavky na zpracování zpráv o jakosti poskytovatelem dat s cílem usnadnit ověřování jakosti dat jejich uživateli;
- j) požadavky na metadata;
- k) požadavky pro nepředvídané události týkající se kontinuity poskytování dat.

ČÁST D

Pořizování dat

1. Prozkoumání radionavigačních pomůcek a původu vypočítaných nebo odvozených dat, jejichž souřadnice se zveřejňují v AIP, se uskutečňuje v souladu s příslušnými normami a nejméně v souladu s příslušnými ustanoveními ICAO uvedenými v bodě 20 přílohy III.
2. Všechna sledovaná data se musí vztahovat na WGS-84 podle ustanovení ICAO uvedených v bodě 2 přílohy III.
3. Použije se model geoidu dostačující pro splnění ustanovení ICAO uvedených v bodě 3 přílohy III a požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací stanovené v příloze IV, aby všechna vertikální data (zjišťovaná, vypočítaná nebo odvozená) mohla být vyjádřena ve vztahu ke střední hladině moře za pomoci gravitačního modelu Země 1996. „Geoidem“ se rozumí ekvipotenciální plocha gravitačního pole Země, která je shodná s nenarušenou střední hladinou moře procházející spojitě kontinenty.
4. Zjišťovaná, vypočítaná a odvozená data se udržují po celou dobu životnosti každé datové položky.
5. Topografická data klasifikovaná jako kritická nebo důležitá podléhají úplnému počátečnímu prozkoumání a pak se nejméně jednou ročně sledují z hlediska změn. Jsou-li zjištěny změny, uskuteční se opakovaný průzkum příslušných dat.
6. Použijí se tyto metody sběru a uchování elektronických topografických dat:
 - a) souřadnice orientačních bodů se zavedou do průzkumného zařízení přenosem digitálních dat;
 - b) měření v terénu se uchovávají digitálně;
 - c) prvotní data se digitálně přesunou a zavedou do softwaru pro zpracování dat.
7. Veškerá topografická data klasifikovaná jako rozhodující podléhají dostačujícímu doplňujícím měřením s cílem zjistit chyby průzkumu nezjistitelné jednotlivým měřením.
8. Letecká data a letecké informace se validují a ověřují dřív, než se použijí k odvozování nebo vypočtení jiných dat.

ČÁST E

Požadavky na zpracování dat

1. Pokud jsou postupy nebo jejich části používány v pořizování, vytváření, uchovávání, zpracovávání, přenosu a distribuci leteckých dat a leteckých informací a v zacházení s nimi automatizované, musejí být:
 - a) automatizované na úroveň odpovídající podmínkám zpracování dat;
 - b) automatizované s cílem optimalizovat přidělení a vzájemnou součinnost lidí a strojů, aby byl dosažen vysoký stupeň bezpečnosti a přínosů jakosti zpracování;
 - c) navrženy tak, aby se zamezilo zavedení chyb dat;
 - d) navrženy tak, aby byly zjištěny chyby v obdržení/vstupních datech.
2. Vkládají-li se letecká data a letecké informace ručně, podléhají nezávislému ověření, aby se zjistily jakékoli chyby, které mohly být zavedeny.

ČÁST F

Požadavky na oznamování a opravu chyb

Mechanismy oznamování chyb, měření a opatření k nápravě zajistí:

- a) aby problémy zjištěné během pořizování, vytváření, uchovávání a zpracovávání leteckých dat a leteckých informací a zacházení s nimi nebo problémy zjištěné uživateli po zveřejnění byly zaznamenány a oznámeny poskytovateli letecké informační služby;
- b) aby poskytovatel letecké informační služby analyzoval všechny oznámené problémy v leteckých datech a leteckých informacích a aby byla stanovena potřebná opatření k nápravě;
- c) aby veškeré chyby, nesrovnalosti a anomálie zjištěné v kritických a důležitých leteckých datech a leteckých informacích byly neprodleně vyřešeny;
- d) aby poskytovatel letecké informační služby upozornil dotyčné uživatele dat těmi nejúčinnějšími prostředky na chyby s přihlédnutím na úroveň integrity leteckých dat a leteckých informací a s použitím kritérií pro oznamování dohodnutých v oficiálních ujednáních v souladu s písmenem d) části C přílohy IV;
- e) aby zpětná vazba o chybách od uživatelů dat a jiných poskytovatelů leteckých dat a leteckých informací byla usnadňována a podporována;
- f) aby míra chyb leteckých dat a leteckých informací byla zaznamenána při každé příležitosti, kdy se letecká data a letecké informace předávají mezi stranami uvedenými v čl. 2 odst. 2;
- g) aby míra chyb zjištěných před přenosem a chyb oznámených po přenosu mohla být určena zvlášť.

PŘÍLOHA V

POŽADAVKY NA NÁSTROJE A SOFTWARE UVEDENÉ V ČLÁNKU 8

1. Nástroje používané pro podporu nebo automatizaci zpracování leteckých dat a leteckých informací musí splňovat požadavky bodu 2 a 3, pokud nástroj:
 - má možnost vytvářet chyby v kritických nebo důležitých datových položkách,
 - je jediným prostředkem pro zjišťování chyb v kritických nebo důležitých datových položkách,
 - je jediným prostředkem pro zjišťování rozporů mezi vícečetnými verzemi ručně vložených dat.
 2. Pro nástroje uvedené v bodě 1 musí být stanoveny požadavky na úroveň výkonnosti, funkčnosti a integrity, aby se zajistilo, že nástroj plní svou funkci ve zpracování dat, aniž by nepříznivě ovlivňoval jakost leteckých dat a leteckých informací.
 3. Nástroje uvedené v bodě 1 se validují a ověřují podle požadavků uvedených v bodě 2.
 4. Nástroje uvedené v bodě 1, které se plně nebo částečně používají v softwaru, musí splňovat tyto další požadavky:
 - požadavky na software musejí správně uvádět, co software vyžaduje, aby byly splněny požadavky na nástroje,
 - všechny požadavky na software musí být sledovatelné podle požadavků na nástroje uvedené v bodě 2,
 - validace a ověření softwaru podle příslušných ustanovení bodu 5 a 6 se vztahuje na známou proveditelnou verzi softwaru v jeho cílovém pracovním prostředí.
 5. Validací softwaru se rozumí postup zajištění, že software splňuje požadavky na specifikovanou aplikaci nebo zamýšlené použití leteckých dat nebo leteckých informací.
 6. Ověřením softwaru se rozumí hodnocení výstupu z postupu vývoje softwaru pro letecká data a/nebo letecké informace s cílem zajistit správnost a soudržnost, pokud jde o vstupy a příslušné normy softwaru a pravidla a obecné zásady používané v tomto postupu.
-

PŘÍLOHA VI

POŽADAVKY NA OCHRANU DAT UVEDENÉ V ČLÁNKU 9

1. Všechna data předávaná v elektronickém formátu musí být chráněna před jejich ztrátou nebo změnou použitím algoritmu CRC32Q, jak je uvedeno v bodě 21 přílohy III. Hodnota cyklické redundantní kontroly (dále jen „CRC“ – *cyclic redundancy check*) se použije před konečným ověřením dat ještě dřív, než se data uloží nebo předají.
 2. Pokud fyzická velikost dat překročí to, co lze na potřebné úrovni integrity chránit jednotlivou CRC, použijí se vícečetné hodnoty CRC.
 3. Letecká data a letecké informace se poskytnou na příslušné úrovni ochrany bezpečnosti během jejich ukládání a výměny mezi stranami uvedenými v čl. 2 odst. 2, aby se zajistilo, že data nelze v žádné fázi náhodně změnit nebo vystavit nepovolenému přístupu a/nebo změně.
 4. Uchování a přenos leteckých dat a leteckých informací se chrání vhodným postupem ověření jejich pravosti tak, aby příjemci mohli potvrdit, že data nebo informace byly předány oprávněným zdrojem.
-

PŘÍLOHA VII

POŽADAVKY NA ŘÍZENÍ JAKOSTI A NA ŘÍZENÍ BEZPEČNOSTI A OCHRANY UVEDENÉ V ČLÁNKU 10

ČÁST A

Systém řízení jakosti

1. Systém řízení jakosti, který podporuje pořizování, vytváření, uchovávání, zpracovávání, přenos a distribuci leteckých dat a leteckých informací a zacházení s nimi musí:
 - stanovit politiku jakosti tak, aby byly co nejvíce uspokojeny potřeby různých uživatelů,
 - stanovit program zabezpečování jakosti, který obsahuje postupy určené k ověření, že všechny operace se vykonávají v souladu s příslušnými požadavky, normami a postupy, včetně odpovídajících požadavků tohoto nařízení,
 - poskytnout důkazy o fungování systému jakosti pomocí příruček a monitorovacích dokumentů,
 - jmenovat představitele vedení pro sledování shody s postupy a přiměřenosti postupů s cílem zajistit bezpečné a účinné provozní postupy,
 - vykonávat přezkoumání zavedeného systému jakosti a popřípadě přijímat opatření k nápravě.
2. Osvědčení podle normy EN ISO 9001 vydaná náležitě akreditovanou organizací se považují za dostatečné prostředky shody s požadavky bodu 1. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 souhlasí s tím, že dokumentaci týkající se certifikace zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému orgánu na jeho žádost.

ČÁST B

Cíle řízení bezpečnosti

1. Řízení bezpečnosti má tyto cíle:
 - co nejvíce minimalizovat zvýšení rizika letecké nehody vyplývající z chyb dat,
 - podporovat informovanost o bezpečnosti v celé organizaci sdílením poznatků vyplývajících z činností v oblasti bezpečnosti a zapojením všech pracovníků do navrhování řešení ke zjištěným problémům bezpečnosti a zlepšení s cílem poskytnout pomoc v efektivnosti a účinnosti postupů,
 - zajistit, aby v organizaci byla určena funkce, která odpovídá za zpracování a udržování cílů řízení bezpečnosti,
 - zaručit, aby byly vedeny záznamy a aby se uskutečňovalo sledování za účelem zajištění bezpečnosti činností,
 - zajistit, že v případě potřeby budou doporučena zlepšení za účelem zajištění bezpečnosti činností.
2. Dosažení cílů v řízení bezpečnosti bude dána nejvyšší priorita před komerčními, provozními, environmentálními nebo sociálními tlaky.

ČÁST C

Cíle řízení ochrany

1. Řízení ochrany má tyto cíle:
 - zajistit ochranu přijímaných, vytvářených nebo jinak používaných leteckých dat a leteckých informací, aby byly chráněny před zásahem a aby přístup k nim byl omezen pouze na oprávněné osoby,
 - zajistit, aby opatření organizace v řízení ochrany splňovala příslušné vnitrostátní nebo mezinárodní požadavky na rozhodující infrastrukturu a kontinuitu provozu a mezinárodní normy pro řízení ochrany, včetně norem ISO uvedených v bodech 22 a 23 přílohy III.
2. Pokud jde o normy ISO, příslušná osvědčení vydaná náležitě akreditovanou organizací se považují za dostatečné prostředky shody. Strany uvedené v čl. 2 odst. 2 souhlasí s tím, že dokumentaci týkající se certifikace zpřístupní vnitrostátnímu dozorovému orgánu na jeho žádost.

PŘÍLOHA VIII

Požadavky na posuzování shody nebo vhodnosti k použití složek uvedených v článku 11

1. Ověřením se prokáže, zda se složky shodují s požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost, jakost a bezpečnost, nebo zda jsou vhodné k použití při provozu těchto složek ve zkušebním prostředí.
 2. Výrobce nebo jeho zmocněný zástupce usazený v Unii řídí činnosti posuzování shody a zejména:
 - určuje vhodné zkušební prostředí,
 - ověřuje, zda jsou v plánu zkoušek popsány složky ve zkušebním prostředí,
 - ověří, zda plán zkoušek zahrnuje všechny příslušné požadavky,
 - zajišťuje soulad a jakost technické dokumentace a plánu zkoušek,
 - plánuje organizaci zkoušek, pracovníky a instalaci a konfiguraci zkušební platformy,
 - provádí kontroly a zkoušky, jak je určeno v plánu zkoušek,
 - vypracuje zprávu, ve které se předkládají výsledky kontrol a zkoušek.
 3. Výrobce nebo jeho zmocněný zástupce usazený v Unii zajistí, aby složky zúčastněné na pořizování, vytváření, zpracování, přenosu a distribuci leteckých dat a leteckých informací a na zacházení s nimi začleněné ve zkušebním prostředí splňovaly požadavky na interoperabilitu, výkonnost, jakost a bezpečnost uvedené v tomto nařízení.
 4. Po uspokojivém dokončení ověření shody nebo vhodnosti k použití výrobce nebo jeho zmocněný zástupce usazený v Unii vypracuje na svou zodpovědnost prohlášení ES o shodě nebo vhodnosti k používání, ve kterém zejména uvede požadavky uvedené v tomto nařízení, které tato složka splňuje, a příslušné podmínky používání podle bodu 3 přílohy III nařízení (ES) č. 552/2004.
-

PŘÍLOHA IX

PODMÍNKY UVEDENÉ V ČLÁNKU 12

1. Poskytovatel letových navigačních služeb musí mít ve své organizaci zavedeny systémy podávání zpráv, které potvrzují a prokazují, že ověření bylo posouzeno nestranně a nezávisle.
 2. Poskytovatel letových navigačních služeb musí zajistit, aby pracovníci podílející se na postupech ověření prováděli kontroly na nejvyšší úrovni odborné důvěryhodnosti a technické způsobilosti a aby nebyli vystaveni žádnému tlaku ani podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich rozhodování nebo výsledky jejich kontrol, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které jsou na výsledcích ověření zainteresovány.
 3. Poskytovatel letových navigačních služeb musí zajistit, aby pracovníci podílející se na postupech ověření měli přístup k zařízením, které jim umožňuje řádně provádět požadované kontroly.
 4. Poskytovatel letových navigačních služeb musí zajistit, aby pracovníci podílející se na postupech ověření absolvovali důkladné technické a odborné školení, měli dostatečné znalosti o požadavcích na ověření, která mají provádět, odpovídající zkušenosti s těmito činnostmi a schopnosti nezbytné k vypracování prohlášení, záznamů a zpráv, které dokazují, že ověření byla provedena.
 5. Poskytovatel letových navigačních služeb musí zajistit, aby pracovníci podílející se na postupech ověření byli schopni provádět kontroly nestranně. Odměňování těchto pracovníků nesmí záviset na počtu provedených kontrol nebo na výsledcích těchto kontrol.
-

PŘÍLOHA X

ČÁST A

Požadavky na ověření systémů uvedených v čl. 12 odst. 1

1. Ověřením systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci se prokáže shoda těchto systémů s požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost ve zkušebním prostředí, které odráží provozní podmínky těchto systémů.
2. Ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci se provádí v souladu s vhodnými a uznávanými zkušebními postupy.
3. Nástroje použité pro ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci musí mít vhodné funkce.
4. Ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci povede k vytvoření prvků technické dokumentace vyžadovaných podle bodu 3 přílohy IV nařízení (ES) č. 552/2004 včetně následujících prvků:
 - popisu provedení,
 - zprávy o kontrolách a zkouškách provedených před uvedením systému do provozu.
5. Poskytovatel letových navigačních služeb řídí ověřování, a zejména:
 - určuje vhodné simulované provozní a technické prostředí, které odráží provozní prostředí,
 - ověřuje, zda plán zkoušek popisuje začlenění systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvního pododstavce do zkušebního provozního a technického prostředí,
 - ověřuje, zda plán zkoušek zahrnuje všechny požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost,
 - zajišťuje soulad a jakost technické dokumentace a plánu zkoušek,
 - plánuje organizaci zkoušek, pracovníky a instalaci a konfiguraci zkušební platformy,
 - provádí kontroly a zkoušky, jak je určeno v plánu zkoušek,
 - zpracovává zprávu, ve které se předkládají výsledky kontrol a zkoušek.
6. Poskytovatel letových navigačních služeb zajistí, aby systémy uvedené v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci, za které odpovídá, splňovaly požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost.
7. Po uspokojivém dokončení ověření shody poskytovatelé letových navigačních služeb vypracují prohlášení ES o ověření systému a předloží je vnitrostátnímu dozorovému orgánu spolu s technickou dokumentací, jak vyžaduje článek 6 nařízení (ES) č. 552/2004.

ČÁST B

Požadavky na ověření systémů uvedených v čl. 12 odst. 2

1. Ověřením systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci se prokáže shoda těchto systémů s požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost ve zkušebním prostředí, které odráží provozní podmínky těchto systémů.

2. Ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci se provádí v souladu s vhodnými a uznávanými zkušebními postupy.
 3. Nástroje použité pro ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci musí mít vhodné funkce.
 4. Ověření systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci povede k vytvoření prvků technické dokumentace vyžadovaných podle bodu 3 přílohy IV nařízení (ES) č. 552/2004 včetně následujících prvků:
 - popisu provedení,
 - zprávy o kontrolách a zkouškách provedených před uvedením systému do provozu.
 5. Poskytovatel letových navigačních služeb určí vhodné zkušební provozní a technické prostředí, které odráží provozní prostředí, a bude mít ověření provedené oznámeným subjektem.
 6. Oznámený subjekt řídí ověřování, a zejména:
 - ověřuje, zda plán zkoušek popisuje začlenění systémů uvedených v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci do zkušební provozní a technické prostředí,
 - ověřuje, zda plán zkoušek zahrnuje všechny požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost,
 - zajišťuje soulad a jakost technické dokumentace a plánu zkoušek,
 - plánuje organizaci zkoušek, pracovníky a instalaci a konfiguraci zkušební platformy,
 - provádí kontroly a zkoušky, jak je určeno v plánu zkoušek,
 - zpracovává zprávu, ve které se předkládají výsledky kontrol a zkoušek.
 7. Oznámený subjekt zajistí, aby systémy uvedené v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci a provozované ve zkušebním provozním prostředí splňovaly požadavky tohoto nařízení na interoperabilitu, výkonnost a bezpečnost.
 8. Po uspokojivém dokončení úkolů spojených s ověřením oznámený subjekt vypracuje k provedeným úkolům osvědčení o shodě.
 9. Poskytovatel letových navigačních služeb vypracuje prohlášení ES o ověření systému a předloží je vnitrostátnímu dozorovému orgánu spolu s technickou dokumentací, jak vyžaduje článek 6 nařízení (ES) č. 552/2004.
-

*PŘÍLOHA XI***ROZDÍLY ICAO UVEDENÉ V ČLÁNKU 14**

Hlava 3, oddíl 3.2.10 (Cyklická redundantní kontrola) přílohy 15 Chicagské úmluvy – Letecká informační služba.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 74/2010

ze dne 26. ledna 2010

o změně nařízení (ES) č. 2336/2003, (ES) č. 341/2007, (ES) č. 1580/2007 a (ES) č. 376/2008, pokud jde o podmínky a formu předávání informací určených Komisí

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 192 odst. 2 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 792/2009 ze dne 31. srpna 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro předávání informací a dokumentů členskými státy Komisi v rámci provádění společné organizace trhů, režimu přímých plateb, propagace zemědělských produktů a režimů platných pro nejbližší regiony a menší ostrovy v Egejském moři ⁽²⁾, stanoví společná pravidla pro předávání informací a dokumentů příslušnými orgány členských států Komisi. Uvedená pravidla se vztahují zejména na povinnost členských států používat informační systémy zpřístupňované Komisí a na ověření přístupových práv orgánů či jednotlivců oprávněných k zasílání sdělení. Uvedené nařízení kromě toho stanoví společné zásady platné pro informační systémy, aby bylo možno zaručit pravost, integritu a čitelnost dokumentů po celé období, během něhož mají být uchovávány, a rovněž stanoví ochranu osobních údajů.
- (2) Podle nařízení (ES) č. 792/2009 musí být povinnost používat informační systémy v souladu s uvedeným nařízením stanovena v nařízeních týkajících se zvláštní oznamovací povinnosti.
- (3) Komise vyvinula informační systém, který umožňuje elektronickou správu dokumentů a postupů v rámci jejích interních pracovních postupů a jejích vztahů s orgány podléajícími se na společné zemědělské politice.
- (4) Předpokládá se, že prostřednictvím uvedeného systému bude možno plnit v souladu s nařízením (ES) č. 792/2009 některé oznamovací povinnosti, zejména ty, které jsou stanoveny v nařízení Komise (ES)

č. 2336/2003 ze dne 30. prosince 2003, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 670/2003, kterým se stanoví zvláštní opatření týkající se trhu s ethanolem zemědělského původu ⁽³⁾, nařízením (ES) č. 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí ⁽⁴⁾, nařízením (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽⁵⁾, a nařízením (ES) č. 376/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty ⁽⁶⁾.

- (5) V nařízeních (ES) č. 2336/2003 a (ES) č. 1580/2007 je vhodné vyžadovat, aby byly oznamovány i nulové údaje. Z důvodů srozumitelnosti by navíc mělo být stanoveno, že v oznámeních o náhradních licencích v souladu s nařízením (ES) č. 376/2008 bude rovněž uveden odkaz na sériové číslo nahrazené licence. Pro účinnější předávání informací o náhradních licencích, které Komise obdrží, členským státům by mělo být vyžadováno, aby byly tyto informace Komisi sdělovány ihned po vydání licence. Z důvodů srozumitelnosti je třeba v oznámeních rovněž uvádět podrobnější údaje požadované v případech zásahů vyšší moci.
- (6) Nařízením (ES) č. 2336/2003, (ES) č. 341/2007, (ES) č. 1580/2007 a (ES) č. 376/2008 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízením (ES) č. 2336/2003 se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 346, 31.12.2003, s. 19.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 90, 30.3.2007, s. 12.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 114, 26.4.2008, s. 3.

1) V prvním pododstavci článku 3 se písmena a) až f) nahrazují tímto:

„a) čtvrtletní dovoz ze třetích zemí rozepsaný podle kódů kombinované nomenklatury a podle země původu za použití kódů nomenklatury zemí a území pro statistiku zahraničního obchodu Společenství podle nařízení Komise (ES) č. 1779/2002 (*), s výhradou třetího pododstavce článku 9 tohoto nařízení;

b) čtvrtletní vývoz do třetích zemí, včetně veškerého vývozu alkoholu nezemědělského původu, s výhradou třetího pododstavce článku 9 tohoto nařízení;

c) čtvrtletní výrobu rozepsanou podle použitých produktů;

d) objem prodeje za předchozí čtvrtletí rozepsaný podle různých odvětví určení;

e) zásoby výrobců alkoholu v příslušné zemi na konci každého roku;

f) dvakrát ročně odhady týkající se výroby v běžném roce, a to do 28. února a do 31. srpna.

(*) Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 6.“

2) Článek 4 se mění takto:

a) V prvním pododstavci se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) čtvrtletní dovoz ze třetích zemí;

c) čtvrtletní vývoz do třetích zemí;“.

b) Třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Uvedené údaje jsou vyjádřeny v hektolitrech čistého alkoholu.“

3) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Sdělení Komisi uvedená v člancích 3, 4 a 7 tohoto nařízení se předávají v souladu s nařízením Komise (ES) č. 792/2009 (*).

Ve všech sděleních se uvádějí i nulové údaje.

Sdělení uvedená v písmenech a) a b) prvního pododstavce článku 3 se předávají pouze na žádost Komise zaslanou členským státům prostřednictvím příslušného informačního systému.

(*) Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3.“

4) Zrušují se přílohy II až VIII.

Článek 2

V článku 14 nařízení (ES) č. 341/2007 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Předání informací Komisi podle tohoto článku probíhá v souladu s nařízením Komise (ES) č. 792/2009 (*).

(*) Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3.“

Článek 3

Článek 134 nařízení (ES) č. 1580/2007 se mění takto:

1) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro dovozní licence vydané podle tohoto článku se použije nařízení (ES) č. 376/2008.“

2) Odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Členské státy oznámí Komisi každou středu – nejpozději do 12.00 hodin (bruselského času) – množství jablek, pro něž byly během předchozího týdne vydány dovozní licence, rozdělená podle třetí země původu, a to včetně nulových údajů.

Předání informací Komisi podle tohoto odstavce probíhá v souladu s nařízením Komise (ES) č. 792/2009 (*).

(*) Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3.“

Článek 4

Nařízení (ES) č. 376/2008 se mění takto:

1) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Jakmile jsou náhradní licence, osvědčení nebo náhradní výpisy vydány, sdělí členské státy neprodleně Komisi:

a) sériové číslo vydané náhradní licence, osvědčení nebo náhradního výpisu a sériové číslo nahrazené licence, osvědčení nebo náhradního výpisu v souladu s články 35 a 36;

b) povahu dotyčných produktů, jejich množství a popřípadě sazby vývozní náhrady nebo vývozní dávky, které byly stanoveny předem.

Komise o tom informuje ostatní členské státy.“

2) V článku 40 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy sdělí Komisi případy zásahů vyšší moci, které uznaly, a uvedou při tom tyto údaje: povahu dotyčného produktu s kódem KN, druh operace (dovoz či vývoz), příslušná množství a podle případu zrušení licence nebo prodloužení doby platnosti licence s uvedením údaje o uplynutí doby platnosti.

Komise o tom informuje ostatní členské státy.“

3) Na konci kapitoly IV se vkládá nový článek 48a, který zní:

„Článek 48a

Sdělení Komisi uvedená v čl. 14 odst. 5, čl. 29 odst. 2, 3 a 4, článku 37, čl. 40 odst. 6 a čl. 47 odst. 3 tohoto nařízení se předávají v souladu s nařízením Komise (ES) č. 792/2009 (*).

(*) Úř. věst. L 228, 1.9.2009, s. 3.“

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. února 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 75/2010**ze dne 26. ledna 2010****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 27. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
	ZZ	71,0
0808 20 50	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 76/2010**ze dne 26. ledna 2010,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/10**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2009/10 byly stanoveny nařízením Komise (ES) č. 877/2009 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) č. 69/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/10 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 27. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 19, 23.1.2010, s. 3.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 27. ledna 2010

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,07	0,18
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,94	1,29
1701 99 10 ⁽²⁾	53,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 26. listopadu 2009

**o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením
Evropským společenstvím**

(2010/48/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 13 a 95 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem druhou větou a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rada v květnu roku 2004 zmocnila Komisi, aby jménem Evropského společenství vedla jednání o Úmluvě Organizace spojených národů o ochraně a podpoře práv a důstojnosti osob se zdravotním postižením (dále jen „úmluva OSN“).

(2) Úmluva OSN byla dne 13. prosince 2006 přijata Valným shromážděním Organizace spojených národů a vstoupila v platnost dnem 3. května 2008.

(3) Úmluva OSN byla jménem Společenství podepsána dne 30. března 2007 s výhradou jejího pozdějšího uzavření.

(4) Úmluva OSN představuje významný a účinný pilíř na podporu a ochranu práv osob se zdravotním postižením v rámci Evropské unie, což Společenství i členské státy považují za velmi důležité.

(5) Úmluva OSN by tedy měla být jménem Společenství schválena co nejdříve.

(6) Toto schválení by však měla provázet výhrada Evropského společenství s ohledem na čl. 27 odst. 1 úmluvy OSN v tom smyslu, že Společenství úmluvu OSN uzavírá, aniž je dotčeno právo členských států neuplatnit zásadu rovného zacházení na základě zdravotního postižení na ozbrojené síly, které vychází z právních předpisů Společenství a je stanoveno v čl. 3 odst. 4 směrnice Rady 2000/78/ES ⁽²⁾.

(7) V oblastech spadajících do působnosti úmluvy OSN má pravomoc jak Společenství, tak jeho členské státy. Je tedy vhodné, aby se smluvními stranami stalo Společenství i členské státy a mohly tak v případě sdílených pravomocí soudržným způsobem společně plnit závazky, jež úmluva OSN stanoví, a vykonávat práva, jež jim tato úmluva uděluje.

(8) Při uložení listiny o formálním potvrzení by mělo Společenství rovněž uložit prohlášení podle čl. 44 odst. 1 úmluvy, v němž oznámí záležitosti upravené úmluvou, v nichž členské státy převedly pravomoc na Společenství,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

1. Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením se schvaluje jménem Společenství, s výhradou týkající čl. 27 odst. 1 této úmluvy.

2. Znění úmluvy OSN je uvedeno v příloze I tohoto rozhodnutí.

Znění výhrady je uvedeno v příloze III tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu či osoby zmocněné uložit jménem Evropského společenství listinu o formálním potvrzení úmluvy u generálního tajemníka Organizace spojených národů v souladu s články 41 a 43 úmluvy OSN.

2. Při uložení listiny o formálním potvrzení uloží zmocněná osoba či osoby v souladu s čl. 44 odst. 1 úmluvy prohlášení o pravomoci uvedené v příloze II tohoto rozhodnutí a výhradu uvedenou v příloze III tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Společenství a aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států, je Komise kontaktním místem pro záležitosti týkající se provádění úmluvy OSN v souladu s čl. 33 odst. 1 úmluvy OSN. Podrobnosti o činnosti kontaktního místa v tomto ohledu stanoví kodex chování před uložení listiny o formálním potvrzení jménem Společenství.

Článek 4

1. Pokud jde o záležitosti spadající do výlučné pravomoci Společenství, zastupuje Společenství při zasedáních subjektů zřízených úmluvou OSN Komise, a to zejména na konferenci stran uvedené v článku 40 úmluvy, a jedná jeho jménem v otázkách, jež spadají do působnosti těchto subjektů.

2. Pokud jde o záležitosti spadající do sdílených pravomocí Společenství a členských států, stanoví Komise a členské státy předem příslušná opatření ohledně zastoupení stanoviska Společenství na zasedáních subjektů vytvořených úmluvou OSN. Podrobnosti o tomto zastoupení stanoví kodex chování, který bude dohodnut před uložení listiny o formálním potvrzení jménem Společenství.

3. Na zasedáních podle odstavců 1 a 2 Komise a členské státy, v případě potřeby po předchozí konzultaci s ostatními dotčenými orgány Společenství, úzce spolupracují, zejména pokud jde o otázky monitorování, podávání zpráv a hlasování. Opatření zajišťující úzkou spolupráci jsou rovněž upraveny kodexem chování uvedeným v odstavci 2.

Článek 5

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2009.

Za Radu

předseda

J. BJÖRKLUND

PŘÍLOHA I

ÚMLUVA O PRÁVECH OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

Preambule

STÁTY, KTERÉ JSOU SMLUVNÍ STRANOU TÉTO ÚMLUVY,

- a) majíce na zřeteli, že podle zásad vyhlášených v Chartě Organizace spojených národů je uznání přirozené důstojnosti a hodnoty a rovných a nezcizitelných práv všech členů lidské rodiny základem svobody, spravedlnosti a míru ve světě,
- b) uznávající, že Organizace spojených národů ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v mezinárodních paktech o lidských právech prohlásila a dohodla se na tom, že každému přísluší všechna v nich stanovená práva a svobody, a to bez jakýchkoliv rozdílů,
- c) znovu potvrzující všestrannost, nedělitelnost a vzájemnou závislost a souvislost všech lidských práv a základních svobod a potřebu zaručit osobám se zdravotním postižením plné užívání těchto práv a svobod bez diskriminace,
- d) majíce na zřeteli Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Mezinárodní úmluvu o odstranění všech forem rasové diskriminace, Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu o právech dítěte a Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin,
- e) uznávající, že zdravotní postižení je koncept, který se vyvíjí a který je výsledkem vzájemného působení mezi osobami s postižením a bariérami v postojích a v prostředí, které brání jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti, na rovnoprávném základě s ostatními,
- f) uznávající význam zásad a hlavních směrů politiky obsažených ve Světovém akčním programu pro osoby s postižením a ve Standardních pravidlech pro vyrovnávání příležitostí pro osoby se zdravotním postižením a jejich vliv na podporu, formulaci a hodnocení politiky, plánů, programů a opatření na vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni zaměřených na další vyrovnávání příležitostí pro osoby se zdravotním postižením,
- g) zdůrazňující význam zohlednění problematiky zdravotního postižení jako nedílné součásti příslušných strategií udržitelného rozvoje,
- h) uznávající rovněž, že diskriminace jakékoli osoby na základě zdravotního postižení je porušením přirozené důstojnosti a hodnoty lidské bytosti,
- i) uznávající rovněž různorodost osob se zdravotním postižením,
- j) uznávající potřebu podporovat a chránit lidská práva všech osob se zdravotním postižením, včetně těch, které potřebují vyšší míru podpory,
- k) vyjadřující znepokojení, že navzdory těmto různým nástrojům a závazkům osoby se zdravotním postižením ve všech částech světa čelí i nadále bariérám, které jim brání v rovnoprávném zapojení do společnosti, a jsou porušována jejich lidská práva,
- l) uznávající význam mezinárodní spolupráce pro zlepšování životních podmínek osob se zdravotním postižením v každé zemi a zejména v zemích rozvojových,
- m) uznávající hodnotu stávajícího a potencionálního přínosu osob se zdravotním postižením k celkovému prospěchu a rozmanitosti jejich společenství a vědouce, že podpora plného užívání lidských práv a základních svobod osobami se zdravotním postižením a jejich plné začlenění bude mít vliv na větší pocit jejich sounáležitosti a významné urychlení lidského, sociálního a hospodářského rozvoje společnosti a na odstranění chudoby,
- n) uznávající význam, jaký má pro osoby se zdravotním postižením osobní nezávislost a samostatnost, včetně svobody volby,
- o) domnívající se, že osoby se zdravotním postižením by měly mít příležitost se aktivně zapojovat do rozhodovacích procesů o politikách a programech, zejména těch, které se jich přímo týkají,
- p) vyjadřující znepokojení nad obtížnými podmínkami osob se zdravotním postižením, které jsou vystavovány mnohonásobným a závažným formám diskriminace na základě rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního, etnického, domorodého nebo sociálního původu, majetku, rodu, věku nebo jiného postavení,

- q) uznávající, že ženy a dívky se zdravotním postižením jsou často vystavovány, doma i mimo domov, většímu riziku násilí, zranění nebo zneužívání, zanedbávání nebo nedbalému zacházení, týrání nebo vykořisťování,
- r) uznávající, že děti se zdravotním postižením by měly plně užívat všechna lidská práva a základní svobody na rovnoprávném základě s ostatními dětmi, a majíce na zřeteli závazky, které za tímto účelem přijaly státy, které jsou smluvní stranou Úmluvy o právech dítěte,
- s) zdůrazňující potřebu začlenit hledisko rovnoprávnosti mužů a žen do všech snah o podporu plného užívání lidských práv a základních svobod osobami se zdravotním postižením,
- t) upozorňující na skutečnost, že většina osob se zdravotním postižením žije v podmínkách chudoby, a v tomto ohledu uznávající naléhavou potřebu zabývat se nepříznivým dopadem chudoby na osoby se zdravotním postižením,
- u) majíce na paměti, že pro dosažení plné ochrany osob se zdravotním postižením, zejména během ozbrojených konfliktů a zahraniční okupace, je nezbytné dodržovat podmínky míru a bezpečnosti založené na plném uznání účelů a zásad obsažených v Chartě Organizace spojených národů a platných nástrojů v oblasti lidských práv,
- v) uznávající význam přístupnosti fyzického, sociálního, hospodářského a kulturního prostředí, přístupu ke zdravotní péči a vzdělání a k informacím a komunikaci, pro plné užívání všech lidských práv a základních svobod osobami se zdravotním postižením,
- w) uvědomující si, že jedinec mající povinnosti vůči dalším jedincům a ke společnosti, k němuž náleží, je vázán odpovědností usilovat o prosazování a dodržování práv uznaných v Mezinárodní listině lidských práv,
- x) přesvědčeny, že rodina je přirozenou a základní jednotkou společnosti a má nárok na ochranu ze strany společnosti a státu a že osobám se zdravotním postižením a jejich rodinným příslušníkům by měla být poskytována nezbytná ochrana a pomoc, aby rodiny měly možnost přispívat k plnému a rovnému užívání práv osobami se zdravotním postižením,
- y) přesvědčeny, že komplexní a ucelená mezinárodní úmluva na podporu a ochranu práv a důstojnosti osob se zdravotním postižením přispěje významným způsobem k odstranění hlubokého sociálního znevýhodnění osob se zdravotním postižením a na základě rovných příležitostí podpoří jejich účast v oblastech občanského, politického, hospodářského, sociálního a kulturního života v rozvinutých i rozvojových zemích,

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍCH USTANOVENÍCH:

Článek 1

Účel

Účelem této úmluvy je podporovat, chránit a zajišťovat plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod všemi osobami se zdravotním postižením a podporovat úctu k jejich přirozené důstojnosti.

Osoby se zdravotním postižením zahrnují osoby mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními.

Článek 2

Definice

Pro účely této úmluvy:

„komunikace“ zahrnuje řeč, zobrazení textu, Braillovo písmo, dotekovou komunikaci, zvětšené písmo, přístupná multi-mediální zařízení, jakož i psaný jazyk, zvukové systémy, jednoduchou formu řeči, digitalizovaný hlas a augmentativní a alternativní způsoby, prostředky a formáty komunikace, včetně dostupných informačních a komunikačních technologií;

„jazyk“ zahrnuje mluvený a znakový jazyk a další formy nonverbální komunikace;

„diskriminace na základě zdravotního postižení“ znamená jakékoli činění rozdílu, vyloučení nebo omezení provedené na základě zdravotního postižení, jehož cílem nebo důsledkem je narušit nebo zrušit uznání, užívání nebo uplatnění, na rovnoprávném základě s ostatními, všech lidských práv a základních svobod v politické, hospodářské, sociální, kulturní, občanské nebo jiné oblasti. Zahrnuje všechny formy diskriminace, včetně odepření přiměřené úpravy;

„přiměřená úprava“ znamená nezbytné a odpovídající změny a úpravy, které nepředstavují nepřiměřené nebo nadměrné zatížení, a jsou prováděné, pokud to konkrétní případ vyžaduje, s cílem zaručit osobám se zdravotním postižením uplatnění nebo užívání všech lidských práv a základních svobod na rovnoprávném základě s ostatními;

„univerzální design“ znamená navrhování výrobků, vybavení, programů a služeb tak, aby je mohly v co největší míře využívat všechny osoby bez nutnosti úprav nebo specializovaného designu. „Univerzální design“ nevylučuje podpůrné pomůcky pro určité skupiny osob se zdravotním postižením, pokud jsou zapotřebí.

Článek 3

Obecné zásady

Úmluva je založena na následujících zásadách:

- a) respektování přirozené důstojnosti, osobní nezávislosti, zahrnující také svobodu volby, a samostatnosti osob;
- b) nediskriminace;
- c) plné a účinné zapojení a začlenění do společnosti;
- d) respektování odlišnosti a přijímání osob se zdravotním postižením jako součásti lidské různorodosti a přirozenosti;
- e) rovnost příležitostí;
- f) přístupnost;
- g) rovnoprávnost mužů a žen;
- h) respektování rozvíjejících se schopností dětí se zdravotním postižením a jejich práva na zachování identity.

Článek 4

Obecné závazky

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se zavazují zajistit a podporovat plnou realizaci všech lidských práv a základních svobod všem osobám se zdravotním postižením bez jakékoli diskriminace na základě zdravotního postižení. Za tímto účelem se státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zavazují:

- a) přijmout veškerá odpovídající legislativní, administrativní a jiná opatření pro provádění práv uznaných v této úmluvě;
- b) přijmout veškerá odpovídající opatření, včetně právních předpisů, s cílem změnit nebo zrušit existující zákony, předpisy, zvyklosti a praktiky, které jsou zdrojem diskriminace vůči osobám se zdravotním postižením;
- c) zohlednit ochranu a podporu lidských práv osob se zdravotním postižením ve všech politikách a programech;
- d) zdržet se jakéhokoli jednání nebo postupu, jenž je v rozporu s touto úmluvou a zajistit, aby veřejné orgány a instituce jednaly v souladu s touto úmluvou;
- e) přijmout veškerá odpovídající opatření k odstranění diskriminace na základě zdravotního postižení ze strany jakékoli osoby, organizace nebo soukromé firmy;
- f) provádět nebo podporovat výzkum a vývoj univerzálně navrhovaných výrobků, služeb, vybavení a zařízení podle definice v článku 2 této úmluvy tak, aby vyžadovaly minimální přizpůsobení a náklady při uspokojování specifických potřeb osob se zdravotním postižením, podporovat jejich dostupnost a využití a podporovat zařazení univerzálního designu do vytvářených norem a pokynů;
- g) provádět nebo podporovat výzkum a vývoj a podporovat dostupnost a využití nových technologií, včetně informačních a komunikačních technologií, kompenzačních pomůcek, zařízení a podpůrných technologií vhodných pro osoby se zdravotním postižením a upřednostňovat technologie za dostupnou cenu;

h) poskytovat osobám se zdravotním postižením přístupné informace o kompenzačních pomůckách, zařízeních a podpůrných technologiích, včetně nových technologií, jakož i o jiných formách pomoci, podpůrných službách a zařízeních;

i) podporovat školení odborníků a zaměstnanců, kteří pracují s osobami se zdravotním postižením, o právech uznaných v této úmluvě, s cílem zlepšit poskytování pomoci a služeb zaručených těmito právy.

2. Pokud jde o hospodářská, sociální a kulturní práva, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se zavazují uskutečnit taková opatření v maximálním rozsahu svých prostředků a v případě potřeby i v rámci mezinárodní spolupráce, s cílem dosáhnout postupně plné realizace těchto práv, aniž jsou dotčeny závazky stanovené touto úmluvou, které jsou na základě mezinárodního práva bezprostředně aplikovatelné.

3. Při vytváření a provádění právních předpisů a politik za účelem provádění této úmluvy, stejně jako při rozhodování o dalších otázkách týkajících se osob se zdravotním postižením, budou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, konzultovat osoby se zdravotním postižením, i děti se zdravotním postižením, a budou s nimi aktivně spolupracovat prostřednictvím organizací je zastupujících.

4. Nic v této úmluvě nebude mít dopad na ustanovení, která ve větší míře napomáhají realizaci práv osob se zdravotním postižením a která mohou být obsažena v právním řádu státu, který je smluvní stranou této úmluvy, nebo v mezinárodním právu, jež je pro takový stát závazné. V žádném státě, který je smluvní stranou této úmluvy, nelze omezovat nebo porušovat kterékoli z lidských práv a základních svobod uznaných nebo existujících v tomto státě na základě zákona, úmluv, předpisů nebo zvyklostí pod záminkou, že tato úmluva uvedená práva nebo svobody neuznává, nebo je uznává v menším rozsahu.

5. Ustanovení této úmluvy se vztahují na všechny části federativních států bez jakýchkoli omezení nebo výjimek.

Článek 5

Rovnost a nediskriminace

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají, že všechny osoby jsou před zákonem a ze zákona rovnoprávné a mají nárok na rovnost před zákonem a rovný užitek ze zákona bez jakékoli diskriminace.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zakazují veškerou diskriminaci na základě zdravotního postižení a zaručují osobám se zdravotním postižením rovnoprávnou a účinnou právní ochranu před diskriminací z jakýchkoli důvodů.

3. S cílem podpořit rovnoprávnost a odstranit diskriminaci, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá příslušná opatření pro zajištění poskytování přiměřené úpravy.

4. Specifická opatření, která jsou nezbytná k urychlení nebo dosažení faktické rovnoprávnosti osob se zdravotním postižením, se nepovažují podle této úmluvy za diskriminaci.

Článek 6

Ženy se zdravotním postižením

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají, že ženy a dívky se zdravotním postižením jsou vystaveny mnohonásobným formám diskriminace, a přijmou vhodná opatření, aby jim zajistily plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá příslušná opatření k zajištění plného rozvoje, pokroku a posilování postavení žen, aby jim zaručily uplatnění a užívání lidských práv a základních svobod stanovených touto úmluvou.

Článek 7

Děti se zdravotním postižením

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá nezbytná opatření, aby dětem se zdravotním postižením zaručily plné užívání všech lidských práv a základních svobod na rovnoprávném základě s ostatními dětmi.

2. Při jakékoliv činnosti týkající se dětí se zdravotním postižením musí být předním hlediskem nejlepší zájem dítěte.

3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zabezpečují dětem se zdravotním postižením, na rovnoprávném základě s ostatními dětmi, právo svobodně vyjadřovat své vlastní názory ve všech záležitostech, které se jich dotýkají, přičemž se jejich názorům musí věnovat náležitá pozornost odpovídající jejich věku a zralosti, a při realizaci tohoto práva jim poskytují pomoc přiměřenou jejich postižení a věku.

Článek 8

Zvyšování povědomí

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se zavazují přijmout okamžitá, účinná a odpovídající opatření s cílem:
 - a) zvyšovat povědomí v celé společnosti, i na úrovni rodiny, o situaci osob se zdravotním postižením, a podporovat respektování práv a důstojnosti osob se zdravotním postižením;
 - b) odstraňovat stereotypy, předsudky a škodlivé praktiky ve vztahu k osobám se zdravotním postižením, včetně těch, které se týkají pohlaví nebo věku, ve všech oblastech života;
 - c) podporovat povědomí o schopnostech a přínosu osob se zdravotním postižením.
2. Opatření přijímaná za tímto účelem zahrnují:
 - a) iniciování a vedení účinných veřejných osvětových kampaní s cílem:
 - i) vychovávat k vnímavosti k právům osob se zdravotním postižením,
 - ii) podporovat pozitivní vnímání osob se zdravotním postižením a lepší společenské povědomí v tomto směru,
 - iii) podporovat uznání dovedností, zásluh a schopností osob se zdravotním postižením a jejich přínosu na pracovišti i na trhu práce;
 - b) výchovu k respektování práv osob se zdravotním postižením na všech úrovních vzdělávací soustavy, zejména výchovu všech dětí, i od útlého věku;
 - c) podporu všech sdělovacích prostředků při zobrazování osob se zdravotním postižením způsobem, který je v souladu s účelem této úmluvy;
 - d) podporu osvětových programů týkajících se osob se zdravotním postižením a jejich práv.

Článek 9

Přístupnost

1. S cílem umožnit osobám se zdravotním postižením žít nezávislým způsobem života a plně se zapojit do všech oblastí života společnosti přijmou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, příslušná opatření k zajištění přístupu osob se zdravotním postižením, na rovnoprávném základě s ostatními, k fyzickému prostředí, dopravě, informacím a komunikaci, včetně informačních a komunikačních technologií a systémů, a k dalším zařízením a službám dostupným nebo poskytovaným veřejnosti, a to v městských i venkovských oblastech. Tato opatření, která budou zahrnovat identifikaci a odstraňování překážek a bariér bránících přístupnosti, se budou týkat, mimo jiné:
 - a) budov, dopravní sítě, dopravy a dalších vnitřních i venkovních zařízení, včetně škol, obytných budov, zdravotnických zařízení a pracovišť;
 - b) informačních, komunikačních a dalších služeb, včetně elektronických služeb a záchranných služeb.
2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou také příslušná opatření, jejichž cílem bude:
 - a) vypracovat a vyhlásit minimální standardy a normy pro zajištění přístupnosti zařízení a služeb dostupných nebo poskytovaných veřejnosti a kontrolovat jejich dodržování;
 - b) zajistit, aby soukromé subjekty, které provozují zařízení a služby dostupné nebo poskytované veřejnosti, braly v úvahu všechna hlediska přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením;
 - c) zajistit pro zúčastněné strany školení o problémech v přístupnosti, kterým čelí osoby se zdravotním postižením;
 - d) vybavit budovy a další veřejně přístupné prostory značením v Braillově písmu a ve snadno čitelných a srozumitelných formách;
 - e) zajistit různé formy asistence a prostředníky, včetně průvodců, předčitatelů a profesionálních tlumočnicků znakové řeči, k usnadnění přístupu do budov a dalších veřejně přístupných zařízení;

- f) podporovat další vhodné formy asistence a podpory pro osoby se zdravotním postižením s cílem zajištění jejich přístupu k informacím;
- g) podporovat přístup osob se zdravotním postižením k novým informačním a komunikačním technologiím a systémům, včetně internetu;
- h) podporovat plánování, vývoj, výrobu a distribuci přístupných informačních a komunikačních technologií a systémů již v rané fázi způsobem, který zajistí jejich přístupnost za vynaložení minimálních nákladů.

Článek 10

Právo na život

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, znovu potvrzují, že každá lidská bytost má přirozené právo na život, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění účinného užívání tohoto práva osobami se zdravotním postižením na rovnoprávném základě s ostatními.

Článek 11

Rizikové situace a humanitární krize

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou, v souladu se svými závazky podle mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv, veškerá nezbytná opatření k zajištění ochrany a bezpečnosti osob se zdravotním postižením v rizikových situacích, včetně ozbrojených konfliktů, humanitárních krizí a přírodních katastrof.

Článek 12

Rovnost před zákonem

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, znovu potvrzují, že osoby se zdravotním postižením mají kdekoli právo na uznání své osoby jako subjektu práva.
2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají, že osoby se zdravotním postižením mají, na rovnoprávném základě s ostatními, právní způsobilost ve všech oblastech života.
3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou odpovídající opatření, aby umožnily osobám se zdravotním postižením přístup k asistenci, kterou mohou pro uplatnění této právní způsobilosti potřebovat.
4. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby všechna opatření, která se týkají uplatnění právní způsobilosti, poskytovala, v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv, odpovídající a účinné záruky zamezující zneužití. Tyto záruky musí zajistit, aby opatření týkající se uplatnění právní způsobilosti respektovala práva, vůli a preference dané osoby, zabraňovala konfliktu zájmů a nevytvářela prostor pro nežádoucí ovlivňování, byla přiměřená a odpovídala situaci dané osoby, byla uplatňována po nejkratší možnou dobu a podléhala pravidelnému přezkumu odpovědným, nezávislým a nestranným orgánem nebo soudem. Tyto záruky musí být rovněž přiměřené stupni, jakým uvedená opatření ovlivňují práva a zájmy dané osoby.
5. S výhradou ustanovení tohoto článku, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá odpovídající a účinná opatření, aby osobám se zdravotním postižením zajistily rovné právo vlastnit nebo dědit majetek, spravovat své finanční záležitosti a mít rovný přístup k bankovním půjčkám, hypotékám a dalším formám finančních úvěrů, a zajistí, aby osoby se zdravotním postižením nebyly svévolně zbavovány svého majetku.

Článek 13

Přístup ke spravedlnosti

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí osobám se zdravotním postižením účinný přístup ke spravedlnosti na rovnoprávném základě s ostatními, mimo jiné i prostřednictvím procedurálních a věku odpovídajících úprav, s cílem usnadnit jim účinné plnění jejich role jako přímých nebo nepřímých účastníků, jako například svědků, při všech soudních řízeních, a to i ve fázi vyšetřování a předběžného řízení.
2. S cílem napomoci zajištění účinného přístupu osob se zdravotním postižením ke spravedlnosti budou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, podporovat odpovídající proškolení osob, které pracují v oblasti justiční správy, včetně pracovníků policie a vězeňské služby.

Článek 14

Svoboda a osobní bezpečnost

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby osoby se zdravotním postižením, na rovnoprávném základě s ostatními:
 - a) užívaly práva na svobodu a osobní bezpečnost;

b) nebyly zbavovány svobody nezákonným nebo svévolným způsobem, aby každé zbavení svobody bylo v souladu se zákonem a existence zdravotního postižení nebyla za žádných okolností důvodem ke zbavení svobody.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby osoby se zdravotním postižením, které byly jakýmkoli postupem zbaveny svobody, měly nárok, na rovnoprávném základě s ostatními, na záruky uznávané mezinárodním právem v oblasti lidských práv a bylo s nimi zacházeno v souladu s cíli a zásadami této úmluvy, včetně poskytnutí přiměřené úpravy.

Článek 15

Ochrana proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání

1. Nikdo nesmí být podroben mučení nebo krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Nikdo nesmí být zejména podroben bez vlastního svobodného souhlasu lékařským nebo vědeckým pokusům.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá účinná legislativní, administrativní, soudní nebo jiná opatření, aby na rovnoprávném základě s ostatními zabránily mučení, krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání osob se zdravotním postižením.

Článek 16

Ochrana před vykořisťováním, násilím a zneužíváním

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá příslušná legislativní, administrativní, sociální, vzdělávací a jiná opatření, aby chránily osoby se zdravotním postižením, doma i mimo domov, před všemi formami vykořisťování, násilí a zneužívání, a to i s ohledem na jejich genderový aspekt.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou také veškerá odpovídající opatření, aby zabránily všem formám vykořisťování, násilí a zneužívání, a zajistí, mimo jiné, vhodné formy asistence odpovídající pohlaví a věku a podpory pro osoby se zdravotním postižením, jejich rodiny a pečovatele, včetně poskytování informací a vzdělávání o způsobech předcházení, rozpoznání a nahlášení případů vykořisťování, násilí a zneužívání. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby podpůrné služby odpovídaly věku, pohlaví a typu zdravotního postižení.

3. S cílem zabránit výskytu všech forem vykořisťování, násilí a zneužívání, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby všechna zařízení a programy pro osoby se zdravotním postižením byly účinně monitorovány nezávislými orgány.

4. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá odpovídající opatření, zahrnující i poskytování podpůrných služeb, aby podpořily tělesné, kognitivní a duševní zotavení, rehabilitaci a opětovné začlenění do společnosti osob se zdravotním postižením, které se staly oběťmi jakékoli formy vykořisťování, násilí nebo zneužívání. Toto zotavení a opětovné začlenění proběhne v prostředí, které podporuje zdraví, duševní pohodu, sebeúctu, důstojnost a nezávislost dané osoby a bere v úvahu i specifické potřeby ve vztahu k pohlaví a věku.

5. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou účinné právní předpisy a politiku, které se zaměří mimo jiné i na problematiku žen a dětí, a zajistí, aby případy vykořisťování, násilí a zneužívání osob se zdravotním postižením byly identifikovány, vyšetřeny a v případě potřeby i trestně stíhány.

Článek 17

Ochrana osobní integrity

Každá osoba se zdravotním postižením má právo na zachování vlastní fyzické a duševní integrity na rovnoprávném základě s ostatními.

Článek 18

Svoboda pohybu a státní příslušnost

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením na svobodu pohybu, svobodu zvolit si místo pobytu a právo na státní příslušnost, na rovnoprávném základě s ostatními, a zajistí mimo jiné, aby osoby se zdravotním postižením:

- a) měly právo nabývat a měnit státní příslušnost a nebyly zbavovány své státní příslušnosti svévolně nebo na základě zdravotního postižení;
- b) nebyly na základě zdravotního postižení zbavovány své způsobilosti získat, vlastnit a využívat doklady prokazující jejich státní příslušnost nebo jiné doklady totožnosti, nebo využívat příslušných úředních postupů, jako je například imigrační řízení, které by jim mohly usnadnit uplatnění práva na svobodu pohybu;
- c) mohly opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní;
- d) nebyly zbavovány, svévolně nebo na základě zdravotního postižení, práva vstoupit do své vlastní země.

2. Děti se zdravotním postižením jsou registrovány ihned po narození a mají od narození právo na jméno, právo na státní příslušnost a, pokud je to možné, právo znát své rodiče a právo na jejich péči.

Článek 19

Nezávislý způsob života a zapojení do společnosti

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají rovné právo všech osob se zdravotním postižením žít v rámci společenství, s možnostmi volby na rovnoprávném základě s ostatními, a přijmou účinná a odpovídající opatření, aby osobám se zdravotním postižením usnadnily plné užívání tohoto práva a jejich plné začlenění a zapojení do společenství, mimo jiné tím, že zajistí, aby:

- a) osoby se zdravotním postižením měly možnost si zvolit, na rovnoprávném základě s ostatními, místo pobytu, kde a s kým budou žít a nebyly nuceny žít ve specifickém prostředí;
- b) osoby se zdravotním postižením měly přístup ke službám poskytovaným v domácím prostředí, rezidenčním službám a dalším podpůrným komunitním službám, včetně osobní asistence, která je nezbytná pro podporu nezávislého způsobu života a začlenění do společenství a zabraňuje izolaci nebo segregaci;
- c) komunitní služby a zařízení určená široké veřejnosti byly přístupné, na rovnoprávném základě s ostatními, i osobám se zdravotním postižením a braly v úvahu jejich potřeby.

Článek 20

Osobní mobilita

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou účinná opatření k zajištění osobní mobility osob se zdravotním postižením s maximální možnou mírou nezávislosti, mimo jiné tím, že:

- a) umožní osobní mobilitu osob se zdravotním postižením takovou formou a v takovém čase, které si samy zvolí, a to za přijatelnou cenu;
- b) umožní osobám se zdravotním postižením přístup ke kvalitním kompenzačním pomůckám, zařízením, podpůrným technologiím a k různým formám asistence a prostředků, mimo jiné i tím, že je učiní finančně dostupnými;
- c) zajistí osobám se zdravotním postižením a odbornému personálu, který s nimi pracuje, proškolení v otázkách týkajících se mobility;
- d) motivují subjekty, které vyrábějí kompenzační pomůcky, zařízení a podpůrné technologie, aby přihlížely ke všem aspektům mobility osob se zdravotním postižením.

Článek 21

Svoboda projevu a přesvědčení a přístup k informacím

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá příslušná opatření, aby osobám se zdravotním postižením zajistily možnost uplatnění jejich práva na svobodu projevu a přesvědčení, včetně svobody vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky na rovnoprávném základě s ostatními, a to prostřednictvím všech forem komunikace dle vlastní volby, v souladu s definicí v článku 2 této úmluvy. Za tímto účelem státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy:

- a) poskytují informace určené široké veřejnosti osobám se zdravotním postižením v přístupných formátech a technologiích vhodných pro různé typy zdravotního postižení, a to bez prodlení a dodatečných výdajů;
- b) uznávají a umožňují osobám se zdravotním postižením používání znakové řeči, Braillova písma, augmentativní a alternativní komunikace a všech ostatních přístupných prostředků, způsobů a formátů komunikace dle jejich vlastní volby při úředních jednáních;
- c) požadují od soukromých subjektů, které poskytují služby široké veřejnosti, mimo jiné prostřednictvím internetu, aby poskytovaly informace a služby v přístupných a využitelných formátech pro osoby se zdravotním postižením;
- d) podporují hromadné sdělovací prostředky, včetně poskytovatelů informací na internetu, aby zpřístupnily své služby osobám se zdravotním postižením;
- e) uznávají a podporují užívání znakové řeči.

Článek 22

Respektování soukromí

1. Žádná osoba se zdravotním postižením, bez ohledu na místo svého pobytu nebo prostředí, ve kterém žije, nesmí být vystavena svévolnému nebo nezákonnému zasahování do soukromého života, do rodiny, domova nebo korespondence, či jiných typů komunikace, ani nezákonným útokům na svou čest a pověst. Osoby se zdravotním postižením mají právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům.
2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zachovávají důvěrnost osobních informací a informací týkajících se zdravotní a rehabilitační péče o osobách se zdravotním postižením, na rovnoprávném základě s ostatními.

Článek 23

Respektování obydlí a rodiny

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou účinná a odpovídající opatření k odstranění diskriminace osob se zdravotním postižením ve všech záležitostech týkajících se manželství, rodiny, rodičovství a osobních vztahů a k dosažení rovných podmínek s ostatními, s cílem zajistit:
 - a) uznání práva všech osob se zdravotním postižením, které dosáhnou věku pro uzavření manželství, uzavřít sňatek a založit rodinu na základě svobodného a plného souhlasu budoucích manželů;
 - b) uznání práva osob se zdravotním postižením svobodně a zodpovědně rozhodnout o počtu svých dětí a jejich věkovém odstupu, stejně jako práva na přístup k informacím odpovídajícím věku, sexuální výchově a výchově k plánovanému rodičovství, a na poskytnutí nezbytných prostředků, které by jim umožnily uvedená práva realizovat;
 - c) zachování reprodukčních schopností osob se zdravotním postižením, včetně dětí, na rovnoprávném základě s ostatními.
2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zaručí práva a povinnosti osob se zdravotním postižením, pokud jde o opatrovnictví, poručnictví, svěření a adopci dětí nebo obdobné instituty, jestliže existují ve vnitrostátní legislativě; ve všech případech musí být předním hlediskem nejlepší zájem dítěte. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, poskytují osobám se zdravotním postižením při plnění jejich rodičovských povinností odpovídající podporu.
3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby děti se zdravotním postižením měly rovná práva na život v rodinném prostředí. S cílem realizovat tato práva a předcházet ukrytí, opouštění, zanedbávání a segregaci dětí se zdravotním postižením se státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zavazují poskytovat dětem se zdravotním postižením a jejich rodinám včasné a komplexní informace, služby a podporu.
4. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby dítě nebylo odděleno od svých rodičů proti jejich vůli, vyjma případů, kdy příslušné úřady na základě soudního rozhodnutí a v souladu s platným právem a v příslušném řízení rozhodnou, že takové oddělení je potřebné v zájmu dítěte. Dítě nesmí být za žádných okolností odděleno od rodičů z důvodu jeho zdravotního postižení nebo zdravotního postižení jednoho či obou rodičů.
5. Pokud nejsou nejbližší příbuzní schopni pečovat o dítě se zdravotním postižením, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, vyvinou veškeré úsilí k zajištění náhradní péče v rámci širší rodiny, a pokud to není možné, v rámci společenství v rodinném prostředí.

Článek 24

Vzdělávání

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením na vzdělání. S cílem realizovat toto právo bez diskriminace a na základě rovných příležitostí státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí začleňující vzdělávací systém na všech úrovních a celoživotní učení zaměřené na:
 - a) plný rozvoj lidského potenciálu a smyslu pro vlastní důstojnost a uvědomění si vlastní hodnoty, stejně jako na posilování úcty k lidským právům, základním svobodám a lidské různorodosti;
 - b) rozvoj osobnosti, nadání a kreativity osob se zdravotním postižením, jakož i jejich duševních a tělesných schopností, v co největší možné míře;
 - c) účinné zapojení osob se zdravotním postižením do života ve svobodné společnosti.

2. Při uskutečňování tohoto práva státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby:
- a) osoby se zdravotním postižením nebyly z důvodu svého postižení vyloučeny ze všeobecné vzdělávací soustavy a děti se zdravotním postižením nebyly z důvodu svého postižení vyloučeny z bezplatného a povinného základního vzdělávání nebo středního vzdělávání;
 - b) osoby se zdravotním postižením měly na rovnoprávném základě s ostatními přístup k začleňujícímu, kvalitnímu a bezplatnému základnímu vzdělávání a střednímu vzdělávání v místě, kde žijí;
 - c) jim byla poskytována přiměřená úprava podle individuálních potřeb;
 - d) osobám se zdravotním postižením byla v rámci všeobecné vzdělávací soustavy poskytována nezbytná podpora umožňující jejich účinné vzdělávání;
 - e) účinná opatření individualizované podpory byla realizována v prostředí, které v souladu s cílem plného začlenění maximalizuje vzdělávací pokroky a sociální rozvoj.
3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, umožní osobám se zdravotním postižením získat praktické a sociální dovednosti, které by usnadnily jejich plné a rovné zapojení do systému vzdělávání a do života společnosti. Za tímto účelem přijmou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, příslušná opatření a zejména:
- a) umožní studium Braillova písma, alternativního písma a augmentativních a alternativních způsobů, prostředků a formátů komunikace, rozvoj orientačních schopností a mobility, jakož i vzájemnou podporu a poradenství ze strany osob v rovnocenné situaci;
 - b) umožní studium znakové řeči a podporu jazykové identity společenství neslyšících;
 - c) zajistí, aby nevidomým, neslyšícím a hluchoslepým osobám, a zejména dětem, bylo poskytováno vzdělávání v jazycích a způsobech a prostředcích komunikace, které jsou pro dotyčnou osobu nejvhodnější, a v prostředích, která maximalizují vzdělávací pokroky a sociální rozvoj.
4. S cílem přispět k zajištění realizace tohoto práva státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou příslušná opatření pro zaměstnávání učitelů, včetně učitelů se zdravotním postižením, kteří ovládají znakový jazyk a/nebo Braillovo písmo, a pro přípravu odborníků a pracovníků, kteří působí na všech úrovních vzdělávání. Tato příprava bude zahrnovat informace o problematice zdravotního postižení a využívání vhodných augmentativních a alternativních způsobů, prostředků a formátů komunikace, vzdělávacích technik a materiálů přizpůsobených potřebám osob se zdravotním postižením.
5. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby osoby se zdravotním postižením měly možnost přístupu k obecnému terciárnímu vzdělávání, odborné přípravě na výkon povolání, vzdělávání dospělých a celoživotnímu učení bez diskriminace a na rovnoprávném základě s ostatními. Za tímto účelem státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby osobám se zdravotním postižením byla poskytována přiměřená úprava.

Článek 25

Zdraví

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají, že osoby se zdravotním postižením mají právo na dosažení nejvyšší možné úrovně zdraví bez diskriminace na základě zdravotního postižení. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou veškerá příslušná opatření, aby osobám se zdravotním postižením zajistily přístup ke zdravotním službám, i léčebné rehabilitaci, které jsou genderově senzitivní. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, především:

- a) poskytují osobám se zdravotním postižením stejný rozsah, kvalitu a standard bezplatné nebo dostupné zdravotní péče a programů, které jsou poskytovány ostatním, včetně péče v oblasti sexuální a reprodukční medicíny a obecných programů v oblasti veřejného zdraví;
- b) poskytují zdravotní služby, které osoby se zdravotním postižením, i děti a starší osoby, potřebují specificky z důvodu svého zdravotního postižení, a to včetně včasné detekce a intervence, pokud je vhodná, a dále služby určené k minimalizaci nebo prevenci dalšího zdravotního postižení;
- c) poskytují zdravotní služby pokud možno co nejbližší místu bydliště dané osoby, a to včetně venkovských oblastí;
- d) vyžadují, aby pracovníci ve zdravotnictví poskytovali osobám se zdravotním postižením péči stejné kvality jako ostatním a na základě svobodného a poučeného souhlasu; za tímto účelem státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, mimo jiné, zvyšují povědomí o lidských právech, důstojnosti, nezávislosti a potřebách osob se zdravotním postižením prostřednictvím vzdělávacích aktivit a zveřejňováním etických norem pro státní i soukromou zdravotní péči;

- e) zakazují diskriminaci osob se zdravotním postižením v přístupu ke zdravotnímu pojištění a životnímu pojištění, pokud toto pojištění umožňuje vnitrostátní legislativa; uvedená pojištění budou poskytována regulérním a přiměřeným způsobem;
- f) zamezují diskriminačnímu odepření poskytnutí zdravotní péče nebo služeb nebo potravy a tekutin na základě zdravotního postižení.

Článek 26

Habilitace a rehabilitace

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou účinná a vhodná opatření, mimo jiné prostřednictvím vzájemné podpory osob v rovnocenné situaci, aby umožnily osobám se zdravotním postižením dosáhnout a udržet si co nejvyšší úroveň samostatnosti, uplatnit v plné míře tělesné, duševní, sociální a profesní schopnosti a dosáhnout plného začlenění a zapojení do všech aspektů života společnosti. Za tímto účelem státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, organizují, posilují a rozšiřují komplexní habilitační a rehabilitační služby a programy, především v oblasti zdravotní péče, zaměstnanosti, vzdělávání a sociálních služeb, takovým způsobem, aby tyto služby a programy:
 - a) začínaly pokud možno co nejdříve a byly založeny na multidisciplinárním posouzení individuálních potřeb a předností;
 - b) podporovaly zapojení a začlenění do společnosti a všech oblastí jejího života, byly dobrovolné a dostupné pro osoby se zdravotním postižením co nejbližší místu jejich bydliště, a to včetně venkovských oblastí.
2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, podporují rozvoj vstupního a soustavného vzdělávání odborníků a pracovníků habilitačních a rehabilitačních služeb.
3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, podporují dostupnost, znalost a využívání kompenzačních pomůcek a technologií určených pro osoby se zdravotním postižením, které usnadňují habilitaci a rehabilitaci.

Článek 27

Práce a zaměstnávání

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením na práci na rovnoprávném základě s ostatními; patří sem zejména právo na možnost žít se prací svobodně zvolenou nebo přijatou na trhu práce a na pracovní prostředí, které je otevřené, inkluzivní a přístupné osobám se zdravotním postižením. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zabezpečují a podporují realizaci práva na práci, mimo jiné i pro osoby, u kterých dojde ke vzniku zdravotního postižení v průběhu zaměstnání, přijímáním příslušných opatření, včetně opatření legislativních, s cílem zejména:
 - a) zakázat diskriminaci na základě zdravotního postižení ve všech otázkách týkajících se kterékoli formy zaměstnávání, včetně podmínek nábory, přijímání a zaměstnávání pracovníků, setrvání v zaměstnání, profesního postupu a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
 - b) chránit, na rovnoprávném základě s ostatními, práva osob se zdravotním postižením na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky, včetně rovných příležitostí a rovného odměňování za práci rovnocenné hodnoty, na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, včetně ochrany před obtěžováním, a na nápravu křivd;
 - c) zajistit osobám se zdravotním postižením možnost uplatňovat svá pracovní a odborová práva na rovnoprávném základě s ostatními;
 - d) umožnit osobám se zdravotním postižením účinný přístup k programům obecného odborného a profesního poradenství, ke službám zprostředkování práce a odborné přípravě na výkon povolání i dalšímu vzdělávání;
 - e) podporovat pracovní příležitosti a profesní postup osob se zdravotním postižením na trhu práce, jakož i asistenci při hledání, získávání a udržení si zaměstnání a při návratu do práce;
 - f) podporovat příležitosti k samostatné výdělečné činnosti, soukromému podnikání, rozvíjení činnosti družstev a zahájení vlastního podnikání;
 - g) zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve veřejném sektoru;
 - h) podporovat zaměstnávání osob se zdravotním postižením v soukromém sektoru prostřednictvím vhodné politiky a opatření, která mohou zahrnovat programy pozitivní diskriminace, pobídky a další opatření;
 - i) zajistit, aby osobám se zdravotním postižením byla poskytována přiměřená úprava na pracovišti;
 - j) podporovat u osob se zdravotním postižením získávání pracovních zkušeností na otevřeném trhu práce;
 - k) podporovat pracovní a profesní rehabilitaci osob se zdravotním postižením, stejně jako programy zaměřené na udržení pracovního místa a návrat do zaměstnání.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby osoby se zdravotním postižením nebyly drženy v otroctví nebo nevolnictví a byly chráněny, na rovnoprávném základě s ostatními, před nucenou nebo povinnou prací.

Článek 28

Přiměřená životní úroveň a sociální ochrana

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením na přiměřenou životní úroveň pro ně a jejich rodiny, zahrnující v to dostatečnou výživu, ošacení a bydlení, a na neustálé zlepšování životních podmínek, a podniknou odpovídající kroky, aby zabezpečily a podpořily realizaci tohoto práva bez diskriminace na základě zdravotního postižení.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením na sociální ochranu a na užívání tohoto práva bez diskriminace na základě zdravotního postižení, a podniknou odpovídající kroky, aby zabezpečily a podpořily realizaci tohoto práva, včetně opatření:

- a) na zajištění rovného přístupu osob se zdravotním postižením k nezávadné vodě a vhodným a dostupným službám, kompenzačním pomůckám a další pomoci související s uspokojováním potřeb vztahujících se ke zdravotnímu postižení;
- b) na zajištění přístupu osob se zdravotním postižením, a zejména žen, dívek a starších osob se zdravotním postižením, k programům sociální ochrany a snížení chudoby;
- c) na zajištění přístupu osob se zdravotním postižením a jejich rodin žijících v podmínkách chudoby k pomoci od státu s úhradou výdajů souvisejících se zdravotním postižením, včetně odpovídajícího proškolení, poradenství, finanční pomoci a resipitní péče;
- d) na zajištění přístupu osob se zdravotním postižením k programům sociálního bydlení;
- e) na zajištění rovného přístupu osob se zdravotním postižením k důchodovým dávkám a programům.

Článek 29

Účast na politickém a veřejném životě

Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zaručí osobám se zdravotním postižením politická práva a příležitost užívat tato práva na rovnoprávném základě s ostatními a zavazují se:

- a) zajistit, aby se osoby se zdravotním postižením mohly účinně a plně, na rovnoprávném základě s ostatními, podílet na politickém a veřejném životě, přímo nebo prostřednictvím svobodně volených zástupců, včetně práva a možnosti volit a být volen, mimo jiné tím, že:
 - i) zaručí, aby byly volební postupy, zařízení a materiály vhodné, přístupné a snadno srozumitelné a použitelné,
 - ii) chrání právo osob se zdravotním postižením hlasovat v tajném hlasování ve volbách a veřejných referendech bez zastrahování, kandidovat ve volbách, účinně zastávat úřad a vykonávat všechny veřejné funkce na všech úrovních řízení státu a umožňují používání podpůrných a nových technologií, pokud je to vhodné,
 - iii) zaručují svobodné vyjadřování vůle osob se zdravotním postižením jako voličů a za tímto účelem jim v případě potřeby umožňují, na jejich vlastní žádost, asistenci při hlasování prostřednictvím osoby dle jejich vlastní volby;
- b) aktivně podporovat prostředí, v němž se mohou osoby se zdravotním postižením účinně a plně, bez diskriminace a na rovnoprávném základě s ostatními, podílet na řízení veřejných záležitostí, a napomáhat jejich účasti ve veřejném životě, včetně:
 - i) účasti v nevládních organizacích a sdruženích zapojených do veřejného a politického života země a zapojení do činnosti a správy politických stran,
 - ii) vytváření organizací osob se zdravotním postižením, které hájí jejich zájmy na mezinárodní, vnitrostátní, regionální a místní úrovni, a členství v těchto organizacích.

Článek 30

Účast na kulturním životě, rekreace, volný čas a sport

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají právo osob se zdravotním postižením účastnit se kulturního života společnosti na rovnoprávném základě s ostatními a přijmou veškerá odpovídající opatření, aby osoby se zdravotním postižením:

- a) měly přístup ke kulturním materiálům v přístupných formátech;
- b) měly přístup k televizním programům, filmům, divadelním a jiným kulturním činnostem v přístupných formátech;
- c) měly přístup na místa určená pro kulturní aktivity, jako jsou divadla, muzea, kina, knihovny a služby pro turisty a, v co největší možné míře, přístup k historickým památkám a významným místům národního kulturního dědictví.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou odpovídající opatření, aby poskytly osobám se zdravotním postižením příležitost rozvíjet a využívat jejich tvůrčí, umělecký a intelektuální potenciál, a to nejen ve svůj vlastní prospěch, ale také pro obohacení celé společnosti.

3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, podniknou, v souladu s mezinárodním právem, veškeré odpovídající kroky s cílem zajistit, aby zákony na ochranu duševního vlastnictví nevytvářely nepřiměřené nebo diskriminační překážky bránící přístupu osob se zdravotním postižením ke kulturním materiálům.

4. Osoby se zdravotním postižením mají nárok, na rovnoprávném základě s ostatními, na uznání a podporu své specifické kulturní a jazykové identity, včetně znakové řeči a kultury neslyšících.

5. S cílem umožnit osobám se zdravotním postižením podílet se, na rovnoprávném základě s ostatními, na rekreační, zájmové a sportovní činnosti, přijmou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, odpovídající opatření, která:

- a) podníti a podpoří co nejširší zapojení osob se zdravotním postižením do běžných sportovních aktivit na všech úrovních;
- b) zajistí, aby osoby se zdravotním postižením měly možnost organizovat a rozvíjet speciální sportovní a zájmové aktivity a účastnit se jich, a za tímto účelem podporují poskytování odpovídajícího výcviku, školení a prostředků, na rovnoprávném základě s ostatními;
- c) zajistí, aby osoby se zdravotním postižením měly přístup na sportoviště a do rekreačních a turistických zařízení;
- d) zajistí, aby děti se zdravotním postižením měly rovný přístup jako ostatní děti, k účasti ve hře, k rekreačním, zájmovým a sportovním činnostem, včetně účasti na uvedených činnostech v rámci školy;
- e) zajistí, aby osoby se zdravotním postižením měly přístup ke službám osob a institucí podílejících se na organizaci rekreační, turistické, zájmové a sportovní činnosti.

Článek 31

Statistika a sběr dat

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se zavazují shromažďovat odpovídající informace, včetně statistických dat a výsledků výzkumů, které jim umožní formulovat a provádět politiky zaměřené na plnění závazků podle této úmluvy. Postupy získávání a uchovávání těchto informací musí respektovat:

- a) zákonem stanovené záruky, včetně záruk vyplývajících z právních předpisů o ochraně osobních údajů, s cílem zajistit důvěrnost dat a respektování soukromí osob se zdravotním postižením;
- b) mezinárodně uznávané normy na ochranu lidských práv a základních svobod a etické principy získávání dat a využívání statistických údajů.

2. Informace shromážděné v souladu s tímto článkem budou dle potřeby dále členěny a využívány jako nástroj pro hodnocení plnění závazků stanovených touto úmluvou ze strany států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, a dále k identifikaci a odstraňování bariér, kterým osoby se zdravotním postižením čelí při uplatňování svých práv.

3. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, převzou odpovědnost za šíření těchto statistických dat a zajistí jejich přístupnost pro osoby se zdravotním postižením a další zájemce.

Článek 32

Mezinárodní spolupráce

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají význam mezinárodní spolupráce a jejího rozvoje pro podporu vnitrostátního úsilí při naplňování účelu a cílů této úmluvy a přijmou v tomto směru odpovídající a účinná opatření na mezistátní úrovni a případně v partnerské spolupráci s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi a občanskou společností, zejména organizacemi osob se zdravotním postižením. Uvedená opatření by mohla, mimo jiné, zahrnovat:

- a) dohled nad tím, zda mezinárodní spolupráce, včetně mezinárodních rozvojových programů, je inkluzivní a přístupná osobám se zdravotním postižením;
- b) usnadnění a podporu budování kapacit, mimo jiné prostřednictvím výměny a sdílení informací, zkušeností, vzdělávacích programů a osvědčených postupů;
- c) usnadnění výzkumné spolupráce a přístup k vědeckým a technickým poznatkům;
- d) poskytování přiměřené odborné a hospodářské pomoci, včetně usnadnění přístupu k přístupným a podpůrným technologiím a jejich sdílení a prostřednictvím transferu technologií.

2. Ustanoveními tohoto článku není dotčena povinnost státu, který je smluvní stranou této úmluvy, plnit své závazky podle této úmluvy.

Článek 33

Provádění na vnitrostátní úrovni a monitorování

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, ustanoví v rámci státní správy a v souladu s vlastní strukturou řízení jedno nebo několik kontaktních míst pro záležitosti týkající se provádění této úmluvy; pro usnadnění realizace aktivit týkajících se různých oblastí a úrovní zváží zřízení nebo ustanovení koordinačního mechanismu.

2. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, v souladu se svým právním a správním systémem zachovávají, posilují, ustanovují nebo zřizují na vnitrostátní úrovni systém, který sestává z jednoho nebo několika nezávislých mechanismů, pokud je to vhodné, na podporu, ochranu a monitorování provádění této úmluvy. Při ustanovování nebo zřizování uvedených mechanismů zohledňují státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zásady týkající se postavení a činnosti vnitrostátních institucí na ochranu a podporu lidských práv.

3. Občanská společnost, zvláště osoby se zdravotním postižením a jejich reprezentativní organizace, se aktivně podílejí na procesu monitorování.

Článek 34

Výbor pro práva osob se zdravotním postižením

1. Zřizuje se Výbor pro práva osob se zdravotním postižením (dále jen „výbor“), který vykonává níže stanovené funkce.

2. Výbor se skládá ke dni vstupu v platnost této úmluvy z dvanácti odborníků. Poté, co dojde k dalším šedesáti ratifikacím nebo přistoupením k úmluvě, se počet členů výboru zvýší o dalších šest, čímž dosáhne maximálního počtu osmnácti členů.

3. Členové výboru vykonávají funkci jako soukromé osoby a jsou vysokého morálního charakteru a uznávaných schopností a zkušeností v oblastech, které jsou předmětem této úmluvy. Při nominaci svých kandidátů jsou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, vyzývány, aby braly náležitý zřetel na ustanovení čl. 4 odst. 3 této úmluvy.

4. Členové výboru jsou voleni státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přičemž je brán zřetel na spravedlivé zeměpisné rozdělení, zastoupení různých forem civilizace a hlavních právních systémů, vyvážené zastoupení podle zásady rovnoprávnosti žen a mužů a účast odborníků se zdravotním postižením.

5. Členové výboru jsou voleni tajným hlasováním ze seznamu osob navržených státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, z řad jejich státních příslušníků na zasedáních konference států, které jsou smluvní stranou této úmluvy. Na těchto zasedáních, na nichž dvě třetiny států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, tvoří kvorum, jsou za členy výboru zvoleny ty osoby, které obdrží největší počet hlasů a absolutní většinu hlasů přítomných a hlasujících zástupců států, které jsou smluvní stranou této úmluvy.

6. První volby se konají nejpozději do šesti měsíců ode dne vstupu této úmluvy v platnost. Nejméně čtyři měsíce přede dnem konání každých voleb zašle generální tajemník Organizace spojených národů státům, které jsou smluvní stranou této úmluvy, dopis se žádostí, aby do dvou měsíců předložily své návrhy na členství ve výboru. Generální tajemník pak připraví seznam všech takto navržených osob v abecedním pořadí s udáním států, které je navrhly, a předloží jej státům, které jsou smluvní stranou této úmluvy.
7. Členové výboru jsou voleni na období čtyř let. Mohou být zvoleni nejvýše dvakrát. Funkční období šesti členů výboru zvolených v prvních volbách však uplyne na konci druhého roku; neprodlené po prvních volbách vylosuje předseda na zasedání zmíněném v odstavci 5 tohoto článku jména těchto šesti členů.
8. Volba šesti dalších členů výboru proběhne v rámci řádných voleb, v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto článku.
9. Jestliže člen výboru zemře nebo odstoupí nebo oznámí, že z jakéhokoli důvodu nemůže dále plnit své povinnosti ve výboru, stát, který je smluvní stranou této úmluvy a který jej navrhl, jmenuje pro výkon funkce po zbytek funkčního období jiného odborníka s odpovídající kvalifikací a splňujícího požadavky stanovené v příslušných ustanoveních tohoto článku.
10. Výbor přijme svůj jednací řád.
11. Generální tajemník Organizace spojených národů poskytne personál a zařízení potřebné k účinnému plnění funkcí Výboru podle této úmluvy a svolá jeho první zasedání.
12. Se souhlasem Valného shromáždění Organizace spojených národů obdrží členové výboru zřízeného podle této úmluvy odměnu z prostředků Organizace spojených národů za podmínky, o nichž rozhodne Valné shromáždění s ohledem na význam činnosti výboru.
13. Členové výboru mají nárok na výhody, výsady a imunity odborníků Organizace spojených národů, jak jsou zakotveny v Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů.

Článek 35

Zprávy smluvních stran

1. Každý stát, který je smluvní stranou této úmluvy, předloží výboru prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů komplexní zprávu o opatřeních přijatých za účelem plnění svých závazků podle této úmluvy a o pokroku dosaženém v tomto ohledu do dvou let ode dne, kdy se stal smluvní stranou této úmluvy.
2. Následně předkládají státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, nejméně každé čtyři roky doplňující zprávy a další zprávy, kdykoli si je výbor vyžádá.
3. Výbor rozhoduje o pokynech týkajících se obsahu zpráv.
4. Stát, který je smluvní stranou této úmluvy a který předložil výboru komplexní úvodní zprávu, nemusí ve svých doplňujících zprávách opakovat informace poskytnuté dříve. Při přípravě zpráv pro výbor jsou státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, vyzývány, aby tak činily v rámci otevřeného a transparentního procesu a braly náležitý zřetel na ustanovení uvedené v čl. 4 odst. 3 této úmluvy.
5. Ve zprávách mohou být uvedeny skutečnosti a obtíže ovlivňující stupeň plnění závazků podle této úmluvy.

Článek 36

Posuzování zpráv

1. Každá zpráva je posuzována výborem, který podle svého uvážení vypracuje ke zprávě návrhy a obecná doporučení a zašle je příslušnému státu, který je smluvní stranou této úmluvy. Tento stát může v odpovědi výboru zaslat jakékoliv informace, které považuje za důležité. Výbor může od států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, požadovat další informace týkající se provádění této úmluvy.
2. Je-li stát, který je smluvní stranou této úmluvy, ve značném časovém prodlení s předložením zprávy, může výbor vyrozumět dotýčný stát, který je smluvní stranou této úmluvy, o požadavku přezkoumat provádění této úmluvy v uvedeném státě na základě hodnověrných informací, které má výbor k dispozici, pokud nedojde k předložení příslušné zprávy do tří měsíců ode dne vyrozumění. Výbor vyzve dotýčný stát, který je smluvní stranou této úmluvy, k účasti na uvedeném přezkoumání. V případě, že dotýčný stát, který je smluvní stranou této úmluvy, odpoví předložením příslušné zprávy, použijí se ustanovení odstavce 1 tohoto článku.

3. Generální tajemník Organizace spojených národů zpřístupní zprávy všem státům, které jsou smluvní stranou této úmluvy.
4. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, své zprávy zpřístupní široké veřejnosti ve vlastní zemi a usnadní přístup k návrhům a obecným doporučením k těmto zprávám.
5. Výbor podle svého uvážení postupuje specializovaným agenturám, fondům a programům Organizace spojených národů a dalším příslušným orgánům zprávy států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, obsahující žádost nebo informaci o potřebnosti odborného poradenství a pomoci, spolu s případnými poznámkami a doporučeními výboru k uvedeným žádostem nebo informacím.

Článek 37

Spolupráce smluvních stran s výborem

1. Každý stát, který je smluvní stranou této úmluvy, spolupracuje s výborem a je nápomocen jeho členům při plnění jejich mandátu.
2. V rámci vzájemných vztahů se státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, výbor bere náležitý zřetel na způsoby a prostředky zvyšování vnitrostátní kapacity pro provádění této úmluvy, a to i prostřednictvím mezinárodní spolupráce.

Článek 38

Vztah výboru s jinými orgány

Pro zajištění účinného provádění této úmluvy a podpory mezinárodní spolupráce v oblasti upravené touto úmluvou:

- a) mají specializované agentury a jiné orgány Organizace spojených národů právo být přítomny při projednávání provádění těch ustanovení úmluvy, která spadají do oblastí jejich působnosti. Výbor může podle své úvahy vyzvat specializované agentury a jiné příslušné orgány, aby poskytly odborné poradenství k provádění úmluvy v oblastech spadajících do jejich působnosti. Výbor může vyzvat specializované agentury a další orgány Organizace spojených národů, aby předložily zprávy o provádění úmluvy v oblastech jejich činnosti;
- b) při výkonu svého mandátu výbor konzultuje, pokud je to vhodné, i další příslušné orgány zřízené mezinárodními smlouvami o lidských právech, s cílem zajistit návaznost příslušných pokynů, návrhů a obecných doporučení týkajících se zpráv a zamezit duplikaci a přesahům při výkonu jejich funkcí.

Článek 39

Zpráva výboru

Výbor předkládá každé dva roky Valnému shromáždění a Hospodářské a sociální radě zprávu o své činnosti a může předkládat návrhy a obecná doporučení vycházející ze zpráv a informací, které obdržel od států, které jsou smluvní stranou této úmluvy. Uvedené návrhy a obecná doporučení budou zahrnuty do zprávy výboru, spolu s případnými komentáři států, které jsou smluvní stranou této úmluvy.

Článek 40

Konference smluvních stran

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se pravidelně scházejí na konferenci států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, aby posoudily všechny záležitosti týkající se provádění této úmluvy.
2. Nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy tato úmluva vstoupí v platnost, svolá generální tajemník Organizace spojených národů konferenci států, které jsou smluvní stranou této úmluvy. Následná jednání svolává generální tajemník OSN jednou za dva roky nebo na základě rozhodnutí konference států, které jsou smluvní stranou této úmluvy.

Článek 41

Depozitář

Depozitářem této úmluvy je generální tajemník Organizace spojených národů.

Článek 42

Podpis

Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům a organizacím regionální integrace v sídle Organizace spojených národů v New Yorku od 30. března 2007.

Článek 43**Souhlas se závazností**

Tato úmluva podléhá ratifikaci signatářskými státy a formálnímu potvrzení signatářskými organizacemi regionální integrace. Zůstává otevřena k přistoupení všem státům nebo organizacím regionální integrace, které úmluvu nepodepsaly.

Článek 44**Organizace regionální integrace**

1. „Organizací regionální integrace“ se rozumí organizace ustanovená svrchovanými státy daného regionu, na kterou její členské státy převedly pravomoce v záležitostech upravovaných touto úmluvou. Uvedené organizace oznámí ve svých listinách o formálním potvrzení nebo přistoupení rozsah svých pravomocí v záležitostech upravovaných touto úmluvou. Následně informují depozitáře o jakékoli podstatné změně v rozsahu svých pravomocí.

2. Odkazy v této úmluvě na „státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy“ se vztahují na uvedené organizace v rámci rozsahu jejich pravomocí.

3. Pro účely čl. 45 odst. 1, a čl. 47 odst. 2 a 3 této úmluvy se žádná listina uložená organizací regionální integrace nezapočítává.

4. Organizace regionální integrace mohou v záležitostech, které spadají do jejich pravomocí, vykonávat své hlasovací právo na konferenci států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, s počtem hlasů, který se rovná počtu jejich členských států, které jsou smluvní stranou této úmluvy. Uvedená organizace nevykonává své hlasovací právo, pokud některý z jejich členských států sám vykonává své právo, a naopak.

Článek 45**Vstup v platnost**

1. Tato úmluva vstupuje v platnost třicátým den po datu uložení dvacáté listiny o ratifikaci nebo přistoupení.

2. Pro každý stát nebo organizaci regionální integrace, který/á úmluvu ratifikuje, formálně potvrdí nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté listiny o ratifikaci nebo přistoupení, vstupuje úmluva v platnost třicátým den po uložení jeho/její listiny o ratifikaci nebo přistoupení.

Článek 46**Výhrady**

1. Výhrady neslučitelné s předmětem a účelem této úmluvy nejsou povoleny.

2. Výhrady mohou být kdykoli odvolány.

Článek 47**Změny**

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou této úmluvy, může navrhnout změnu úmluvy a předložit ji generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Generální tajemník poté seznámí s navrhovanými změnami státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, se žádostí o vyjádření, zda jsou pro svolání konference států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, jež by návrh posoudila a rozhodla o něm. Generální tajemník svolá tuto konferenci pod záštitou Organizace spojených národů, vysloví-li se do čtyř měsíců od data oznámení pro její uspořádání alespoň jedna třetina států, které jsou smluvní stranou úmluvy. Jakákoli změna přijatá dvoutřetinovou většinou států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přítomných a hlasujících na konferenci, bude generálním tajemníkem předložena Valnému shromáždění OSN ke schválení a následně k přijetí všem státům, které jsou smluvní stranou této úmluvy.

2. Změna přijatá a schválená v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vstoupí v platnost třicátým dnem poté, co počet uložených listin o přijetí dosáhne dvou třetin z počtu států, které jsou smluvní stranou úmluvy v den přijetí změny. Změna poté vstoupí v platnost pro každý stát, který je smluvní stranou této úmluvy, třicátým dnem po uložení jeho vlastní listiny o přijetí. Změna je závazná pouze pro ty státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy a které změnu přijaly.

3. Rozhodne-li tak konference států, které jsou smluvní stranou této úmluvy, na základě konsensu, vstoupí v platnost změna, přijatá a schválená v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, která se týká výlučně článků 34, 38, 39 a 40, pro všechny státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, třicátým dnem poté, co počet uložených listin o přijetí dosáhne dvou třetin z počtu států, které jsou smluvní stranou úmluvy v den přijetí změny.

Článek 48

Vypovězení

Stát, který je smluvní stranou této úmluvy, může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Vypovězení nabude účinnosti jeden rok ode dne, ve kterém bylo doručeno generálnímu tajemníkovi.

Článek 49

Přístupný formát

Text této úmluvy bude dostupný v přístupných formátech.

Článek 50

Platná znění

Arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zplnomocnění zástupci, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto úmluvu.

PŘÍLOHA II

PROHLÁŠENÍ O PRÁVOMOCI EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ V ZÁLEŽITOSTECH UPRAVENÝCH ÚMLUVOU ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ O PRÁVECH OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

(prohlášení na základě čl. 44 odst. 1 úmluvy)

Ustanovení čl. 44 odst. 1 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením (dále jen „úmluva“) stanoví, že organizace regionální integrace ve svých listinách o formálním potvrzení nebo přistoupení uvede prohlášení o rozsahu svých pravomocí v záležitostech upravovaných úmluvou.

Stávajícími členy Evropského společenství jsou Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.

Evropské společenství bere na vědomí, že pro účely úmluvy se pojem „státy, které jsou smluvními stranami“ vztahuje na organizace regionální integrace v rozsahu jejich pravomocí.

Pokud jde o pravomoc Evropského společenství, vztahuje se Úmluva Organizace Spojených národů o právech osob se zdravotním postižením na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství za podmínky v ní stanovených, zejména v článku 299 Smlouvy.

Podle článku 299 Smlouvy se toto prohlášení nevztahuje na území členských států, na něž se nevztahuje uvedená smlouva, a nejsou jím dotčeny akty či postoje, které mohou dotčené členské státy přijmout na základě úmluvy jménem a v zájmu těchto území.

V souladu s čl. 44 odst. 1 úmluvy jsou v tomto prohlášení uvedeny pravomoci, které členské státy na základě Smlouvy o založení Evropského společenství přenesly v oblastech, jež tato úmluva upravuje, na Společenství.

Rozsah a výkon pravomocí Společenství se přirozeně průběžně vyvíjí a bude-li to nezbytné, Společenství toto prohlášení v souladu s čl. 44 odst. 1 úmluvy doplní nebo pozmění.

V některých oblastech má Evropské společenství výlučnou pravomoc a v jiných ji Evropské společenství sdílí s členskými státy. Členské státy mají i nadále pravomoc ve všech otázkách, ve kterých nebyla pravomoc přenesena na Evropské společenství.

V současné době:

- 1) Společenství má výlučnou pravomoc, pokud jde o slučitelnost státní podpory se společným trhem a společným celním sazebníkem.

V míře, v jaké jsou ustanoveními této úmluvy dotčeny právní předpisy Společenství, má Evropské společenství výlučnou pravomoc přijímat odpovídající závazky ve vztahu k vlastní veřejné správě. V tomto ohledu Společenství prohlašuje, že mu náleží pravomoc, pokud jde o přijímání nevolených úředníků, podmínky výkonu jejich služby, odměňování, poskytování odborné přípravy atd. podle služebního řádu a souvisejících prováděcích pravidel⁽¹⁾.

- 2) Společenství sdílí pravomoc s členskými státy, pokud jde o opatření k boji proti diskriminaci na základě zdravotního postižení, volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu, zemědělství, železniční, silniční, námořní a leteckou dopravu, daně, vnitřní trh, stejné odměňování mužů a žen za práci, politiku transevropských sítí a statistiku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

Evropské společenství má výlučnou pravomoc, pokud jde o uvedené záležitosti, vstoupit do této úmluvy pouze v rozsahu, v jakém ustanovení úmluvy nebo právní nástroje přijaté za účelem jejího provádění ovlivní společná pravidla stanovená dříve Evropským společenstvím. Pokud existující pravidla Společenství nejsou ovlivněna, zejména v případě předpisů Společenství stanovujících pouze minimální normy, náleží pravomoc členským státům, aniž je dotčena pravomoc Evropského společenství v dané oblasti jednat. Jinak pravomoc zůstává v rukách členských států. Seznam příslušných aktů přijatých Evropským společenstvím je uveden v dodatku k tomuto prohlášení. Rozsah pravomoci Evropského společenství vyplývající z těchto aktů musí být hodnocen v souvislosti s konkrétními ustanoveními jednotlivých opatření, a to zejména s ohledem na rozsah, v jakém tato ustanovení zavádějí společná pravidla.

- 3) Následující politiky ES mohou být rovněž významné pro úmluvu OSN: členské státy a Společenství pracují na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti; Společenství přispívá k rozvoji kvality vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy, a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států; Společenství provádí politiku odborného vzdělávání, jež podporuje a doplňuje činnost členských států; za účelem podpory celkového harmonického rozvoje Společenství rozvíjí a prosazuje svou činnost vedoucí k posilování hospodářské a sociální soudržnosti; aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států, Společenství řídí politiku v oblasti rozvojové spolupráce a hospodářskou, finanční a technickou spolupráci se třetími zeměmi.

Dodatek

AKTY SPOLEČENSTVÍ TÝKAJÍCÍ SE ZÁLEŽITOSTÍ UPRAVENÝCH ÚMLUVOU

Níže uvedené akty Společenství dokládají rozsah oblasti pravomoci Společenství v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství. V některých záležitostech má Evropské společenství výlučnou pravomoc a v některých dalších záležitostech Společenství sdílí pravomoc s členskými státy. Rozsah pravomoci Společenství vyplývající z těchto aktů musí být hodnocen v souvislosti s konkrétními ustanoveními jednotlivých opatření, a to zejména s ohledem na rozsah, v jakém tato ustanovení zavádějí společná pravidla, která jsou ovlivněna ustanoveními úmluvy.

— Pokud jde o dostupnost

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče, a o změně směrnice 70/156/EHS a 97/27/ES (Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1).

Směrnice Rady 96/48/ES ze dne 23. července 1996 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 6), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 114).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému (Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 114).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/24/ES ze dne 14. dubna 2003, kterou se mění směrnice Rady 98/18/ES o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 18).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

Rozhodnutí Komise 2008/164/ES ze dne 21. prosince 2007 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se osob s omezenou schopností pohybu a orientace v transevropském konvenčním a vysokorychlostním železničním systému (Úř. věst. L 64, 7.3.2008, s. 72).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/16/ES ze dne 29. června 1995 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se výtahů (Úř. věst. L 213, 7.9.1995, s. 1), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 24).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 176, 5.7.2002, s. 21), a ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 52, 27.2.2008, s. 3).

Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).

Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 14), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 335, 20.12.2007, s. 31).

Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 33), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 335, 20.12.2007, s. 31).

— V oblasti nezávislého života a sociálního začlenění, práce a zaměstnanosti

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

Nařízení Komise (EHS) č. 2289/83 ze dne 29. července 1983, kterým se provádějí články 70 až 78 nařízení Rady (EHS) č. 918/83 o systému Společenství pro osvobození od cla (Úř. věst. L 220, 11.8.1983, s. 15).

Směrnice Rady 83/181/EHS ze dne 28. března 1983, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 14 odst. 1 písm. d) směrnice 77/388/EHS, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 38).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).

Nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla (Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1).

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1), ve znění směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 116, 9.5.2009, s. 18).

Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

— V oblasti osobní mobility

Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řídičských průkazech (Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1899/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví (Úř. věst. L 377, 27.12.2006, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

Nařízení Komise (ES) č. 8/2008 ze dne 11. prosince 2007, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3922/91, pokud jde o společné technické požadavky a správní postupy platné pro obchodní leteckou dopravu (Úř. věst. L 10, 12.1.2008, s. 1).

— Pokud jde o přístup k informacím

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 34).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

— Pokud jde o statistiku a sběr údajů

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

Nařízení Rady (ES) č. 577/98 ze dne 9. března 1998 o organizaci výběrového šetření pracovních sil ve Společenství (Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 3) a související prováděcí nařízení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1177/2003 ze dne 16. června 2003 o statistice Společenství v oblasti příjmů a životních podmínek (EU-SILC) (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 1) a související prováděcí nařízení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 458/2007 ze dne 25. dubna 2007 o Evropském systému jednotné statistiky sociální ochrany (ESSPROS) (Úř. věst. L 113, 30.4.2007, s. 3) a související prováděcí nařízení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 70).

— V oblasti mezinárodní spolupráce

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci (Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41).

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1).

Nařízení Komise (ES) č. 718/2007 ze dne 12. června 2007, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 1085/2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (Úř. věst. L 170, 29.6.2007, s. 1).

—

PŘÍLOHA III

VÝHRADA EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ K ČL. 27 ODS. 1 ÚMLUVY OSN O PRÁVECH OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

Evropské společenství prohlašuje, že v souladu s právem Společenství (zejména směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání) mohou případně členské státy vznést k čl. 27 odst. 1 úmluvy o zdravotním postižení vlastní výhrady v rozsahu, v němž jim čl. 3 odst. 4 uvedené směrnice Rady dává právo vyloučit z oblasti působnosti směrnice zásadu nediskriminace na základě zdravotního postižení v případě zaměstnávání v ozbrojených silách. Společenství proto prohlašuje, že tuto úmluvu uzavírá, aniž je tím dotčeno výše uvedené právo udělené jeho členskými státy na základě práva Společenství.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 30. listopadu 2009,

kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu Vízového operačního systému (VIS)

(oznámeno pod číslem K(2009) 8542)

(Pouze bulharské, české, estonské, finské, francouzské, italské, litevské, lotyšské, maďarské, maltské, německé, nizozemské, polské, portugalské, rumunské, řecké, slovenské, slovinské, španělské a švédské znění je závazné)

(2010/49/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

- (4) Podle tohoto posouzení by měla být prvním regionem, kde by měly být shromažďování a přenos vízových údajů zahájeny pro všechny žádosti o víza, severní Afrika.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

- (5) Druhým regionem, kde by měly být shromažďování a přenos vízových údajů do VIS zahájeny pro všechny žádosti o víza, by měl Blízký východ, a to s výjimkou okupovaného palestinského území kvůli závažným technickým obtížím, které by mohly vyvstat při vybavování dotčených konzulárních úřadů. V pozdější fázi by mělo být přijato rozhodnutí týkající se zahájení provozu VIS na tomto území.

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 48 odst. 4 tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (6) Třetím regionem, kde by měly být shromažďování a přenos vízových údajů zahájeny pro všechny žádosti o víza, by měla být oblast Perského zálivu.

(1) Článek 48 nařízení (ES) č. 767/2008 stanoví postupné provádění provozu VIS. Je proto nutné určit první regiony, kde budou údaje, které mají být zpracovávány ve VIS, včetně fotografií a daktyloskopických údajů, shromažďovány a přenášeny do VIS v případě všech žádostí o víza předložených v dotčeném regionu v prvních fázích postupného provádění.

- (7) Aby nedocházelo k mezerám v boji proti nedovolenému přistěhovalectví a v ochraně vnitřní bezpečnosti, měly by být hraniční přechody schengenského prostoru při zavádění systému označeny jako samostatný region, aby bylo možné zahrnout žádosti o víza podané na vnějších hranicích. Členské státy by měly zahájit shromažďování a přenos údajů do VIS na vnějších hraničních přechodech co nejdříve, aby se zabránilo tomu, že budou státní příslušníci třetích zemí tento systém při jeho zavádění v regionech obcházet podáváním žádostí na vnějších hranicích.

(2) Podle ustanovení čl. 48 odst. 4 nařízení (ES) č. 767/2008 se regiony stanoví na základě těchto kritérií: nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví, ohrožení vnitřní bezpečnosti členských států a proveditelnost shromažďování biometrických údajů ze všech míst v daném regionu.

- (8) Datum zahájení provozu v každém z těchto regionů stanoví Komise podle čl. 48 odst. 1 a 3 nařízení (ES) č. 797/2008.

(3) Komise posoudila různé regiony, jak bylo definováno v roce 2005 odborníky z členských států pro postupné provádění VIS, a s přihlédnutím k různým prvkům, konkrétně v případě prvního kritéria k průměrné míře zamítnutých žádostí o víza a odepření vstupu v každém z dotčených regionů a v případě třetího kritéria ke skutečnosti, že je v některých regionech třeba v zájmu provádění VIS zvýšit konzulární přítomnost nebo zastoupení.

- (9) Pro stanovení dalších regionů by měla být v pozdější fázi přijata následná rozhodnutí na základě dalšího a aktualizovaného posouzení těchto dalších regionů jednak v souladu s příslušnými kritérii a jednak na základě zkušeností s prováděním systému v prvních regionech definovaných tímto rozhodnutím.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.

- (10) Dánsko se v souladu s článkem 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství neúčastnilo přijímání nařízení (ES) č. 767/2008, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Avšak vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 767/2008 navazuje na schengenském *acquis* podle ustanovení hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu Dánsko dopisem ze dne 13. října 2008 oznámilo provedení tohoto *acquis* do svého vnitrostátního právního řádu. Ve smyslu mezinárodního práva je proto toto rozhodnutí pro Dánsko závazné.
- (11) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Rozhodnutí proto není pro Spojené království závazné ani použitelné. Toto rozhodnutí by proto nemělo být určeno Spojenému království.
- (12) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾. Rozhodnutí proto není pro Irsko závazné ani použitelné. Toto rozhodnutí by proto nemělo být určeno Irsku.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ⁽⁴⁾.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾ a 2008/149/SVV ⁽⁷⁾.
- (15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody podepsané mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES ⁽⁸⁾ a 2008/262/ES ⁽⁹⁾.
- (16) Pokud jde o Kypr, toto rozhodnutí představuje ustanovení navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (17) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, toto rozhodnutí představuje ustanovení navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005.
- (18) Opatření upravená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 51 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) ⁽¹⁰⁾,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Regiony, kde má být zahájeno shromažďování a přenos údajů do Vízového informačního systému (VIS) podle čl. 48 odst. 1 písm. c) a čl. 48 odst. 3 nařízení (ES) č. 767/2008, jsou následující:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4.

— První region:	Omán,
Alžírsko,	Katar,
Egypt,	Saudská Arábie,
Libye,	Spojené arabské emiráty,
Mauritánie,	Jemen.
Maroko,	
Tunisko.	

Článek 2

— Druhý region:

Izrael,
Jordánsko,

Vnější hraniční přechody definované nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾, představují samostatný region. V případě žádostí o víza podaných na vnějších hranicích budou shromažďování a přenos údajů do VIS zahájeny podle čl. 48 odst. 3 nařízení (ES) č. 767/2008.

Libanon,

Článek 3

Sýrie.

— Třetí region:

Afghánistán,
Bahrajn,
Írán,

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, Bulharské republice, České republice, Spolkové republice Německo, Estonské republice, Řecké republice, Španělskému království, Francouzské republice, Italské republice, Kyperské republice, Lotyšské republice, Litevské republice, Lucemburskému velkovévodství, Maďarské republice, Republice Malta, Nizozemskému království, Rakouské republice, Polské republice, Portugalské republice, Rumunsku, Republice Slovinsko, Slovenské republice, Finské republice a Švédskému království.

Irák,

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Kuvajt,

Za Komisi
Jacques BARROT
místopředseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

